الأحاديث القدسية

Svaté výroky

TOTO DÍLO JE TAKÉ VĚNOVÁNÍM JEDNOMU DOBRÉMU MUŽI NA PAMÁTKU JEHO DCEŘI…ZA ODDANOU PÍLY JEŽ VĚNOVAL TOMUTO I JINÝM DĚLŮM

Ve jménu Boha Milosrdného Slitovného

OBSAH:

Předmluva 6

Co je to Svatý výrok 8

Rozdíl mezi výrokem a Svatým výrokem 10

Rozdíl mezi Svatým výrokem a Koránem 11

Základní dělení výroků 12

Svaté výroky:

1. Milosrdenství Alláhovo 14
2. Nadávání na čas 15
3. Urážka a lež o Bohu 16
4. Věřící a nevěřící v Alláha 18
5. Alláhova soběstačnost 20
6. Vyzývání a volání Alláha k lidstvu 22
7. Hrdost a pýcha Alláhova 37
8. Alláhova blízkost 38
9. Osud 39
10. Stvoření Adama 40
11. Zbytečné otázky 41
12. Odvracení se od našeptávání satana 42
13. Dobré a špatné skutky 43
14. Užitek z pokání 44
15. Nebezpečí tvrzení o druhých, že jim Bůh neodpustí 45
16. Prospěch z uctívání v poslední třetině noci 46
17. Užitek z uštědřování z povoleného 47
18. Rodinné pouto 47
19. Užitek z půstu 48
20. Odměna nevidomých 49
21. Užitek připomínání si Alláha ve společnosti 50
22. Odměna za trpělivost při ztrátě blízkého 52

23. Postavení upřímných služebníků u Alláha 53
24. Láska k setkání se s Alláhem 55
25. Alláhova moc 56
26. Užitek z lásky kvůli Alláhu 57
27. Užitek z konání dobra k lidem 58
28. Důležitost modlitby 60
29. Upřímnost při konání skutků pro Alláha 61
30. Strach z trestu Alláha 63
31. Kdo si sám vezme život, Alláh mu zakáže Ráj 64
32. Údiv Ráje a Pekla 64
33. Ti, kteří budou v Soudný den protivníky Alláha 65
34. Stav nejlépe žijícího a nejhůře žijícího člověka na Zemi v Soudný den 66
35. Nejnižší a nejvyšší postavení lidí v Ráji 67
36. Duše mučedníků v Ráji 69
37. Významnost súry Al Fátiha 70
38. Prorok Mohammed ﷺ a jeho národ 72
39. Ochrana před peklem 73
40. Přímluva proroka Mohammeda ﷺ v Soudný den 75

Literatura 80

Milí čtenáři,

už věky věků je jednou z vlastností člověka, aby konal a hledal věci a činnosti, které budou prospěšné hlavně jemu samému. Každý z nás začne jevit zájem o něco, co se ho týká, tím více, má-li z toho ještě nějaký užitek nebo prospěch. A právě tato kniha je určena k tomu, aby byla pro Vás přínosem.

Představte si, že jste vynalezli nějaký zcela nový vynález. Určitě nepředpokládáte, že by někdo druhý věděl lépe, jak tento vynález funguje a co potřebuje k tomu, aby opravdu nejlépe fungoval. Těžko to bude vědět někdo jiný z lidí a je tedy na vás, abyste ostatním vysvětlili, jak má váš výrobek pracovat správně. To je jen nepatrné srovnání s tím, že i člověk je takovým vynálezem Někým vytvořený. Bytost, která má své složení, funkce, potřeby, své místo na světě. To jsou všechno zákonitosti lidského bytí, kterému se my jenom snažíme porozumět. Ale kdo z nás může říci, že ví, co je pro člověka určené a co je pro něj nejlepší?

Když si porovnáme naše životy, mohli bychom si povšimnout stejných mezníků. Každý život začíná narozením a končí smrtí. I když by mnozí lidé tento fakt rádi vymazali ze svých životů a získali „nesmrtelnost“, nikdo to nedokáže. Tudíž vyvstává otázka ne jak se vyhnout smrti, ale jak se na ni připravit.

Lidé se dožívají přibližně 70-ti, 80-ti let. 70 let s porovnáním od vzniku světa je opravdu krátká doba. A většina z nás si ve stáří uvědomí, že ten život uběhl velmi rychle. Proto se

znovu dostáváme k tomu, jak by nám mohla tato kniha prospět a být užitečná. Jak nás připraví na život, na smrt a na opravdový život po smrti, který je skutečností. Chceme se dozvědět od prvního počátku až do úplného konce světa, co je pravda a co jsou pouhé nevědomé výstřelky. A tato znalost přináší neuvěřitelný užitek jak tady na světě dočasně, tak po smrti nekonečně. V této publikaci uvádíme řadu tzv. Svatých výroků. Které by nám mohli být velmi dobrým vodítkem. Obsah je čerpán z původní publikace 40 Al-Ahadith Al- Qudsija od Madždí Fathi Assajíd z Dar Assabah lilturath Egypt – Tanta. Správnost hadíthů (výroků) je ověřena a opatřena z arabských originálů sbírek výroků, ke kterým je uveden vždy zdroj. Popř. výklad jednotlivých částí byl sesbírán s uvedených originálů, popřípadě zdrojů, které jsou uvedeny na konci této publikace.

Přejeme příjemné poznání a četbu.

Jan Valtr, Petr Jahjá Moravec

a kolektiv Muslimské unie v Praze

Dodatek ke knize: Gramatické arabské výrazy u jmen vypravěčů jsme zanechali v původní podobě. Což je u prvního pádu koncovka U či UN, ve druhém pádu I či IN a ve čtvrtém pádu A či AN. Například když máme: „1.pád Abú Hurajra vyprávěl…“ „2.pád od Abí Hurajry, který vyprávěl…“ a 4.pád vidím Abá Hurajru… U výrazu otec, arabsky Abun, to platí tedy takto. V 1.pádě Abú, ve 2.pádě Abí a ve 4. pádě Abá.

Co je to Svatý výrok

الحديث القدسي

Seznámení se s pojmy: *Svatý* : (přívlastek svatosti) je označení něčeho nebo někoho velkomyslného a majestátného, něčeho nebo někoho čistého a vznešeného.

Svatost a posvátný: je označení pro něco povzneseného, očištěného a požehnaného. Když je něco nazváno posvěceným, svatým – což může takto označit jenom Bůh, znamená to, že je to očištěno od všech špatností. V tomto významu byl také pojmenován Svatý dům v Palestině. Bůh vybral a zvýznamnil toto místo, stejně jako v Mekce a v Medíně. (1)

Jedno z překrásných jmen Boha je Svatý, ve významu:

" **On je Alláh, a není božstva kromě Něho, On je Král, Svatý, Mír**." (2)

V tomto případě je to odvozeno od svatosti a znamená to, že je oddálen od všech špatností vznešeným a nejmocnějším způsobem příslušném Bohu.

---

(1) Vysvětlení slovník Alwasít str. 719 od Mudr. Ibrahim Madkur
Slovník Al-Muhít str. 1294 od nakladatelství Dár Al-hadíts

(2) Korán, kapitola 59 Shromáždění, verš 23

V Koránu bylo sesláno ve slovech andělů, když promlouvali s Bohem ve významu:

"... **my slávu Tvou pějeme a svatost Tvou prohlašujeme**..."(1)

Učenec Az-Zaužáž vyložil z tohoto verše, že slova „svatost tvou prohlašujeme“ znamenají, že očišťujeme naše duše Tobě (Bohu) a také konáme vše v poslušnosti k Tobě.

Posvětit znamená očistit a ve výroku je zaznamenáno, že prorok ﷺ řekl: „…národ se neposvětí, když si nebudou brát chudí od bohatých,“… což znamená, neočistí.

1) Kapitola Kráva, verš 30

Rozdíl mezi výrokem a Svatým výrokem

Výrok (hadíth) – výhradně to, co se dochovalo od proroka ﷺ, z jeho řeči, činnosti, i to, co viděl nebo slyšel a odsouhlasil nebo ne, z jeho vlastností a chování.

Svatý výrok (hadíth al Qudsí) – to co vyprávěl prorok ﷺ od svého Pána. Jmenuje se také Božský hadíth nebo hadíth Pána.

Svatý výrok byl pojmenován výrokem, protože je podobný s výroky proroka ﷺ. Každý z nich má vypravěče přímo až k řečníkovi, v tomto případě je to k Bohu. Jsou to slova Boží a byly také pojmenovány jako zjevné nebo božské výroky.

Pojmenování Svaté získaly proto, že jejich pramen končí u Samotného Boha.

Věda o hadíthech se zabývá činností vypravěče a posluchačů. Důležité je, kdo vypráví a co vypráví. Z vědy o hadíthech je ten užitek, že člověk pozná, co se vyprávělo a jak se odpovídalo, stav vypravěče, jak se zpráva k němu dostala, za jakých podmínek, atd.

Rozdíl mezi Svatým výrokem a Koránem

Korán – je od Alláha slovem i významem

Hadíth (výrok) – je od proroka ﷺ slovem i významem

Hadíth al Qudsí (Svatý výrok) – od Alláha ne slovem, ale významem

1. Není správná modlitba při čtení Svatých výroků místo Koránu
2. Není zakázáno se jich dotýkat i číst v čase znečištění či menstruace u žen.
3. Není za čtení Svatých výroků určena od Alláha konkrétní odměna, (jako je při čtení Koránu odměna za každé písmeno.) (1)

1) Převzato z knihy „Všechny Výroky Svaté“ od Abdu as-Salám Ulúš, str. 12

Základní dělení výroků (všeobecně)

Každý výrok se skládá ze dvou částí. Tou první je text (metn) a druhou řetězec vypravěčů (isnád).

Samotný text může být opodstatněný a logický, ale je třeba vždy doložit spolehlivost a věrohodnost zpravodajů (vypravěčů), aby mohl být jako výrok uznán. Jeden z učitelů Al-Buchárího, což byl jeden z předních uznávaných učenců a sběratel správných výroků,

Abdullah bin al-Mubárak, ﵁ řekl:

„Isnád je součástí hadíthu. Je tu proto, aby nemohl kdokoliv říkat to, co by se mu líbilo.“

Výroky se dělí do třech základních skupin, podle jejich věrohodnosti:

1. **Hadíth sahíh** (zdravý, správný) - řetěz vypravěčů je správný a samotný hadíth splňuje všechny požadavky spolehlivosti.

2. **Hadíth hasan** (oslabený, předaný) – řetěz vypravěčů je neúplný, některý článek chybí. Například jméno prorokova druha (sáhib) nebo jméno dalšího vypravěče (tábi´) a podobně.

3. **Hadíth da´íf** (slabý) – řetěz vypravěčů je nespolehlivý a hadíth se nepovažuje za autentický.

Tato ukázka je pouze příkladem, za jakých podmínek se výroky uznávají, abychom si uvědomili jejich pravdivost a váhu. Jejich studie a rozbor je samozřejmě mnohem hlubší a obsáhlejší, tak aby vše bylo důvěryhodné.

Díky obrovskému množství výroků bylo třeba systematického vytváření sbírek. Dnes jsou nejznámější a nejspolehlivější sbírky od Al-Buchárího, Muslima, Abu Dáwůda, An-Nasáía, Ibn Mádži, At Tirmidhího, kéž je k nim Bůh všem Milosrdný.

Ze Svatých výroků jsou zaznamenány výroky jak správné tak i slabé. V této publikaci jsou vybrány jen ty správné.

* Milosrdenství Alláhovo

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ:

«سَبَقَتْ رَحْمَتِي غَضَبِي»

Od Ebí Hurajry ﷺ , který vyprávěl: Posel Boží ﷺ řekl: „Pravil Alláh, Nejvznešenější:

„ **Předbíhá milosrdenství Mé Můj hněv**.“(1)

Ve slovech Vznešeného: „předbíhá milosrdenství Mé Můj hněv.“ a v další verzi: „převládá Mé milosrdenství Můj hněv.“ Učenci řekli, že Boží hněv i Jeho spokojenost se vrací k významu „chtít“. Jeho vůlí je odměna pro poslušného služebníka a nazývá se „spokojenost“ a „milosrdenství“. A Jeho vůlí je také trest pro hříšníky a zanechání jich bez vedení a nazývá se „hněv“. Vůle Alláha Vznešeného je jednou z Jeho dávných vlastností. Řekli učenci: „Co bylo míněno slovem „předbíhat“? To, že milost a její rozlehlost je jako když se říká, že převládá u někoho štědrost či odvaha, od ostatních. Má jí hodně.(2)

Milosrdenství a Hněv jsou vlastnosti Alláha.

---

(1) Zaznamenal Muslim č. 2751

Zaznamenal Al-Buchárí č.7453
v této verzi od Al-Bucháríh končí vyprávění u proroka ﷺ .

(2) Z knihy: المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج

* Nadávání na čas

قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ:

«يَسُبُّ ابْنُ آدَمَ الدَّهْرَ، وَأَنَا الدَّهْرُ بِيَدِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ»

Pravil Abú Hurajra ﷺ, slyšel jsem posla Božího ﷺ, že řekl: „Alláh Nejvznešenější pravil: „**Děti Adama nadávají na čas*. Ale Já jsem čas, v Mých rukou je noc i den**.“(1)

**Arabské slovo „Al-Dahr“ = doba celého pozemského života, epocha, čas.* (2) *Abú Hurajra ﷺ řekl: „Slyšel jsem proroka Božího ﷺ, jak říká: že Alláh, požehnán buď a povýšen, praví: „Syn Adamův nadává na čas, ale Já jsem čas.“ Lidé v předislámské době mnoho nadávali na čas v básních a příbězích. Přisuzovali času své osudy, které ovšem pochází od Alláha. Říkávali, je jen tento pozemský svět a čas nás zahubí. Přitom neměli o tom žádnou znalost a jen se domnívali a tak Alláh jim v tomto tvrzení zabránil a prorok ﷺ také slovy: „nenadávejte na čas“ protože pokud budete nadávat a dávat mu za vinu, když vás něco postihne, dostanete se k nadávání a hanobení k Bohu, protože On ho stvořil.*(3)

---

(1) Zaznamenal Muslim č. 2246

Zaznamenal Al-Buchárí č. 6181

(2) Vysvětlení slovník Alwasít str. 299 od Mudr. Ibrahim Madkur

(3) Z knihy التمهيد لما في الموطأ من المعاني والأسانيد

* Urážka a lhaní potomků Adama o Bohu

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " قَالَ اللَّهُ:

«كَذَّبَنِي ابْنُ آدَمَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، وَشَتَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ: لَنْ يُعِيدَنِي، كَمَا بَدَأَنِي، وَلَيْسَ أَوَّلُ الخَلْقِ بِأَهْوَنَ عَلَيَّ مِنْ إِعَادَتِهِ، وَأَمَّا شَتْمُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ: اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا وَأَنَا الأَحَدُ الصَّمَدُ، لَمْ أَلِدْ وَلَمْ أُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لِي كُفُؤًا أَحَدٌ »

Od Ebí Hurajryho, který vyprávěl, že prorok ﷺ řekl:

„Pravil Alláh, Nejvznešenější: "

„ **Zalhalo o Mně dítě Adama a nepřísluší mu to, a urazil Mě syn Adamův a nepřísluší mu to. A jeho lží jsou pro Mě jeho slova, že ho podruhé už ne-vytvořím jako poprvé. A není snad první stvoření pro Mě jednoduché opakovat? Urazil Mě tím, že řekl, že mám syna. A Já jsem Alláh Jedinečný, Sám o Sobě Věčný*, Já jsem neplodil a nebyl zplozen a není nikoho, kdo je Mi roven**.**“(1)

Zde jasně a srozumitelně Bůh Sám praví o chování nevědomých a jaký dopad to má. Ve Své velikosti vysvětluje, jak Mocný je a lidské vlastnosti jsou Jemu nepřipsatelné. Pokud lidé tvrdí, že by měl mít potomka, urazili Ho a zalhali.

**Arabské slovo „As-samed“ je obtížné přeložit jedním slovem. Užito je slova věčný, někdy též absolutní. Absolutní znamená: 1. že absolutní existenci může předpovědět toliko On, ostatní je pouze dočasné či podmíněné a za 2. On nezávisí na žádné osobě či věci, nýbrž všechny osoby a věci závisí na Něm. Tak je popřena myšlenka bohů a bohyň, kteří jedí a pijí, sváří se, přou a závisí na darech uctívačů atd.* (2)

(1) Zaznamenal Al-Buchárí č. 4974, 3193

(2) Převzato z výkladu Svatého Koránu Abdulláh Jusuf ´Ali, (nakladatelství AMS)

* Věřící a nevěřící v Alláha

عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الجُهَنِيِّ، أَنَّهُ قَالَ: صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلاَةَ الصُّبْحِ بِالحُدَيْبِيَةِ عَلَى إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ، فَقَالَ: هَلْ تَدْرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ:

«أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ، فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالكَوْكَبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: بِنَوْءِ كَذَا وَكَذَا، فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالكَوْكَبِ»

Od Zayda ibn Chálida al – Džuhanního, mír s nimi, který vyprávěl, že se modlili s prorokem ﷺ ranní modlitbu u Hudajbija, když tu noc pršelo. Když skončil modlitbu, obrátil se k lidem a zeptal se: „Víte co pravil váš Pán?“ Odpověděli: „Alláh a Jeho posel to ví nejlépe.“ Řekl jim:

„Pravil Alláh: „**Stali se zrána z mých služebníků věřící a nevěřící ve Mě. Ti, kdož řekli, že déšť je z dovolení Boha a Jeho Milosrdenství, to jsou ti, kdo ve Mě věří a nevěří v hvězdy*. A kdo řekl, že zapršelo z důvodu jiného a jiného, ten ve Mě neuvěřil a uvěřil v hvězdy**.“(1)

** V tomto výroku je nejdůležitější poukaz na to, že nevědomí lidé připisují tuto činnost (déšť) někomu jinému než Bohu. Někteří arabové v předislámské době stejně jako dnes věřili a věří, že déšť je způsoben pohybem hvězd a jinými vlivy. Myslí si, že hvězdy jim sesílají déšť a obživu. A to je lež. Tento hadíth upozorňuje na skutečnost, že Bůh Všemohoucí je ten, kdo způsobil všechny věci i*

déšť a obživu. Vysvětluje, do jakých skupin se tito lidé rozdělují. Kdo prohlásí o dešti, že je od Boha, je to poukaz na věřícího člověka a kdo prohlásí, že déšť je z jiné příčiny, je to poukaz na nevíru.

(1) Zaznamenal Muslim č. 71

Zaznamenal Al-Buchárí č. 846

∗ Alláhova soběstačnost

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " قَالَ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى:
«أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِي غَيْرِي، تَرَكْتُهُ وَشِرْكَهُ»

Od Ebí Hurajry ﷺ, který vyprávěl: Slyšel jsem Posla Božího ﷺ říkat: „Pravil Alláh, Nejvznešenější:

„**Já jsem bohatší, než jsou partneři, když přidružujete. Kdo dělal skutek, ve kterém přidružoval ke Mně někoho jiného, zanechal Jsem ho i s jeho přidružováním**.“(1)

„Jsem bohatší, než partneři“ *to znamená, že Alláh jako jediný Bůh je mnohem bohatší, než ti co se prohlašují nebo koho prohlašují za partnery, za předpokladu, že mají vůbec nějaké bohatství tady na světě.* ***„Když přidružujete“*** *znamená, že konáme činnost, s úmyslem pro Boha, ale i pro někoho jiného. Nebo co nejhůř, že konáme věci celkově s úmyslem pro někoho jiného než Boha, jak je vysvětleno u arabského slova „rijá´a“ níže. Z toho plyne, že Bůh přijímá jen takové skutky, které jsou konané upřímně pro Boží Tvář, pro Jeho spokojenost.* ***„Kdo dělal skutek, ve kterém přidružoval“*** *: to znamená v úmyslu tohoto skutku.* ***„ke Mně“*** *: pro Mou Tvář.* ***„někoho jiného“*** *: z ostatních stvoření.* ***„zanechal Jsem ho i s jeho přidružováním“*** *: nechal jsem ho od pohledu na Mé Milosrdenství a nechal Jsem jeho skutek s tím, ke komu Mě přidružoval, bez přijmutí.*(2)

Arabské slovo „rija´a“- znamená činnost malého přidružování, je to něco, co člověk dělá proto, aby se zalíbil někomu jinému, než Bohu. Modlí se krásně, když se na něj dívají lidé a když je sám, modlitbu odbývá. Nebo dává almužnu, a když si všimne, že ho sledují lidé, dá ještě víc. Viz. Korán, súra 107.

(1) Zaznamenal Muslim č. 2985

(2) Z knihy: مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح

* Vyzývání a volání Alláha k lidstvu

عَنْ أَبِي ذَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِيمَا رَوَى عَنِ اللهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَّهُ قَالَ:
«يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ، إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أُطْعِمْكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ، إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا، فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرِّي فَتَضُرُّونِي وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي، فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَتْقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمِخْيَطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُحْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ إِيَّاهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا، فَلْيَحْمَدِ اللهَ وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ، فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ»

Od Ebí Dharra al-Gifáríhoرضي الله عنه, že posel Boží ﷺ řekl:

„Alláh Mocný a Vznešený pravil:

„Ó služebníci Moji, Já jsem zakázal nespravedlnost pro Sebe a také mezi vámi Jsem ji učinil zakázanou, tak nebuďte nespravedliví. Ó služebníci moji, vy všichni jste v bludu, kromě toho, koho vedu. Tak Mě proste o vedení a Já vás povedu. Ó služebníci moji, všichni jste hladoví, kromě toho, kterého nakrmím, tak Mě proste o jídlo a Já vás nakrmím. Ó služebníci moji, vy všichni jste nazí, kromě toho, kterého ošatím,

tak Mě proste o oblečení a Já vás ošatím. Ó služebníci Moji, všichni chybujete dnem i nocí a Já odpustím hříchy všechny, tak Mě proste o odpuštění a Já vám odpustím. Ó služebníci Moji, vy Mi nedokážete prospět a tak Mi neprospějete a vy Mi nedokážete uškodit a tak Mi neuškodíte. Ó služebníci Moji, kdyby se první z vás i poslední z vás, z lidí i džinů, stali srdcem jednoho nejbohabojnějšího z vás, nepřidalo by to na Mém království nic. Ó služebníci moji, kdyby se první z vás i poslední z vás, z lidí a džinů, stali srdcem nejhoršího z vás, neubralo by to nic z Mého království. Ó služebníci moji, kdyby první z vás a poslední z vás, lidí a džinů, jste stáli na jedné vyvýšenině a žádali Mě, dal bych všem lidem, o co si žádají, a neubralo by Mi to nic z toho, co mám, jen jako když se namočí špička jehly do moře*. Ó služebníci moji, jsou to jedině vaše činy, které vám počítám, potom vám za ně oplatím. Kdokoliv najde dobro, ať za to poděkuje Bohu a kdokoliv najde jiné než to, ten ať nikoho, kromě sebe neviní.**“(1)

** Rozumí se drobné množství vody, které přilne k jedné jehle, kdyby byla ponořena a znovu vytažena z vody.*

„Služebníci moji, Já jsem zakázal nespravedlnost pro Sebe“*: to znamená, že Alláh nebude nespravedlivý k nikomu tím, že by při-*

dal špatné skutky, které někdo neudělal a ani tím, že by ubral dobré skutky, které jsme vykonali. Ba naopak, On Vznešený je Moudrý, Soudce. Jeho rozsudky a odměny kolují mezi dvěmi věcmi: mezi přízní a spravedlností. Přízeň pro toho, kdo koná dobré skutky a spravedlnost pro toho, kdo koná špatné skutky. Není zde třetí možnost - nespravedlnost. Co se týká dobrých skutků, ty Vznešený odmění desetinásobkem. Kdo vykoná dobrý skutek, je mu počítáno, jako deset dobrých skutků. Kdo vykoná špatný skutek, je mu zapsán jen jeden. Pravil Vznešený v Koránu v kapitole Dobytek ve významu: ***„ Kdo přijde s dobrým skutkem, je pro něho deset podobných a kdo přijde se špatným skutkem, nebude odměněn ničím jen jemu podobným a nebude jim ukřivděno.“*** *(Kapitola Dobytek, verš 160) Nebude jim ukřivděno ubráním z odměny dobrých skutků a nebude jim ukřivděno s přidáním odměny za skutky špatné, jak praví Nejhrdější ve významu:* ***„kdo vykonal z dobrých skutků a byl při tom věřící, nemusí se bát křivdy ani poškození.“*** *(Kapitola TáHá verš 112). A ve slovech Vznešeného „****Já jsem zakázal nespravedlnost pro Sebe“*** *je důkaz, že On Nejhrdější zakazuje Sám sobě, zadává si pro Sebe povinnosti. Stejně jako si dal za povinnost pro Sebe Milosrdenství. Vznešený praví, ve významu:* ***„Napsal si váš Pán pro Sebe Milosrdenství.“*** *(Kapitola Dobytek verš 54). A když si zakázal Sám sobě nespravedlnost, tak to proto, že si koná, co chce, že rozhoduje, jak chce. Stejně tak, jako dává povinnosti svým služebníkům a zakazuje jim. Dává povinnosti Sám Sobě a zakazuje si, protože Jeho rozhodování je dokonale nekonečné.*

„a také mezi vámi Jsem ji učinil zakázanou, tak nebuďte nespravedliví“*, to znamená, nekřivděte jeden druhému. A slovo „učinil“ zde je formou „uzákonil“. Pojem činit je u Alláha buďto tvořit, jako například ve verši v kapitole Zvěst ve významu: „A* ***učinili*** *Jsme pro vás noc oděvem a učinili Jsme pro vás den, pro hledání obživy.“, nebo znamená i uzákonit, jako například ve ver-*

ši z kapitoly Prostřený stůl, ve významu: „Bůh ***neučinil*** *nařízení ohledně Bahíry, ani ohledně Sá'iby, ani ohledně Wasíly, ani ohledně Hámi-a.“(Bahíra, Sá´iba, Wasíla, Hámi-a jsou názvy pro velbloudice, které byli prostředkem uctívání). „Neučinil“ v tomto případě znamená „neuzákonil“. Stejně jako je v našem Svatém výroku „****a také mezi vámi Jsem ji učinil zakázanou“*** *učinil = uzákonil.*

*Ve slovech „****mezi vámi Jsem ji učinil zakázanou****“: Křivda (nespravedlnost) je mezi služebníky ve třech věcech, které nám vysvětlil prorok Boží ﷺ , když promlouval k lidem v pouti na rozloučenou slovy: „Věru krev vaše, majetky vaše a čest vaše jsou pro vás posvátné, jako je posvátný tento den, v tomto měsíci, v tomto městě, a snad nedoručil jsem tuto zprávu k vám? Odpověděli, ano. Ó Bože jsi mi svědkem.“ To jsou tři věci: Krev, majetek, čest. Proto křivda mezi lidmi je zakázaná v krvi, není povolené nikomu ublížit, ba dokonce ho zabít. Ani zmrzačit, ani poranit či zlomit kost, ani něco tomu podobné. To vše je zakázané, je to velký hřích. A věř milý čtenáři, že polámat kosti nebo poranit mrtvého, je stejné jako, kdybychom ublížili živé bytosti, jak se zaznamenalo od proroka ﷺ: „…mrtvých si vážíme, není povoleno brát z jeho těla nic, ani zlámat, protože těla, nám jsou svěřeny a vrátí se celé v Den Zmrtvýchvstání“. A z tohoto odvozují učenci práva z Hambelovské školy, kéž je k nim Bůh milosrdný, že není povoleno brát z mrtvého těla cokoliv, nebo přidávat k němu cokoliv, a to proto, že je mrtvý ctěný. Kdokoliv tak činí, dopouští se hříchu.*

Alláh pravil ve významu: ***„a nezabíjejte sebe sami“****. Vysvětlil Amr bin Al*^{c}*as,* رضي الله عنه *tento verš, že to také znamená, když je věřící ve stavu velké nečistoty při velké zimě a on se bojí, že mu velká očista ublíží na zdraví, tak jí nevykoná. Amr bin Al*^{c}*as spojil tuto činnost s tímto veršem, protože byl sám ve stavu velké nečistoty a byla velice chladná noc, vykonal si náhradní očistu bez vody (tajam-*

mum) a pomodlil se s druhy proroka ﷺ . Když se vrátili k prorokovi ﷺ a sdělili mu to, zeptal se Amra: „Amr, pomodlil ses s druhy a byl jsi ve stavu velké nečistoty?(znamená, že se nevykoupal) odpověděl: „ó proroku Boží, vzpomněl jsem si na verš Vzneseného: ***„a nepřivozujte si smrt****,* ***A věru Bůh je vůči vám slitovný.“*** *A bál jsem se zimy a tak jsem si udělal náhradní očistu. Prorok ﷺ se zasmál a odsouhlasil jeho činnost s důkazem na verš. Neřekl mu, že tento verš se k tomuto nehodí. A tak cokoliv ubližuje našemu tělu, nebo poškozuje, není pro nás povoleno ze slov Vzneseného:* ***„Nezabíjejte se sami…“*** *Proto nám zakázal kouřit a jiné věci, které lidem škodí, abychom chránili tělo. Protože tělo je ctěné a slova proroka ﷺ (a krev vaše), znamenají jak zabití, tak třeba poranění, zlomení kostí a podobné tomu. A co se týká slov proroka ﷺ (vaše majetky), to jsou peníze a majetek, které Alláh Vznešený zakázal navzájem si neprávem brát, jakýmkoliv způsobem - násilím, krádeží, podvodem, lží a tomu podobným. To je zakázané. To vše spadá pod první větu ve výroku (tak nebuďte nespravedliví).*

Co se týká cti, ta je také posvátná. Není správné pro člověka, aby zasahoval do cti svého bratra ve víře, či jakéhokoliv člověka. Mezi velké hříchy patří druhé pomlouvat či očerňovat a ponižovat ve společnosti, nebo na ně nadávat. Pravil Nejvznešenější ve významu: ***„Vy, kteří věříte! Střeste se přílišného podezřívání druhých, vždyť některá podezření jsou hříchem! Nevyzvídejte a nepomlouvejte se vzájemně…“****. Podívejme se na postup v tomto verši. Nejdříve je připomínka, abychom se oddálili a střežili podezřívání, protože podezřívání je blízko k vyzvídání. Dále se praví „nevyzvídejte“ a když se začne vyzvídat, už je to blízko k pomluvám. Pak pokračuje verš „a nepomlouvejte se navzájem.“ Alláh Vznešený praví dále:* ***„chtěl by snad někdo jíst maso svého mrtvého bratra?“*** *Odpověď je samozřejmě, že ne. Naopak je to nechutné a proto praví dále* ***„štítili byste se.“*** *V Den Zmrtvýchvstání, bude přiveden muž, který pomlouval někoho, a ukáže se mu podobný*

obraz toho člověka, ale jako mrtvoly, kterého pomlouval, a bude mu řečeno: Jez jeho maso. A on se bude štítit a to bude jeho trest. Kéž nás Bůh toho uchrání.

Dále se praví ve Svatém výroku ***„Ó služebníci moji, vy všichni jste v bludu, kromě toho, koho vedu, tak Mne proste o vedení a Já vás povedu.“*** *Bloudění znamená neznalost pravdy, a bloudění znamená také svádění, aby se nepřijímala pravda.*
Bloudící lidé jsou dvojího typu:1)Bloudící ztracení. To jsou ti, co neznali pravdu. Křesťané byli bloudící, ztracení. Až když přišel prorok Boží ﷺ, poznali pravdu, ale postavili se k ní pyšně. A tak nebyl mezi židy a křesťany rozdíl, protože znali pravdu, ale nenásledovali ji. 2)Bloudící v pokušení: to znamená, že si vybrali pokušení místo správné cesty, potom co správnou cestu poznali. A ti jsou podobní židům, protože židé znají pravdu, ale nepřijali ji, naopak se odvrátili. K tomuto praví Vznešený: ***„A pokud pak se Thamúdovců týká, těm dali jsme správné vedení, však oni více slepotu než vedení milovali…“*** *Alláh je vedl a vysvětlil jim a podal důkazy, ale oni milovali slepotu, více než vedení, milovali pokušení více než správnou cestu. A lidé jsou všichni v bludu, kromě toho, koho Bůh vede. Jenomže jaké je vedení pro první druh, ti, co neznají pravdu? Vedení pro první druh lidí je takové, že Alláh vysvětlí pravdu a uvede je na ní. A to je právo od Alláha, které si dal jako povinnost Sám sobě. Všechny stvoření vede Alláh v tomto smyslu oznámení. Pravil Alláh Nejvyšší:* ***„Zajisté na Nás jest správné vedení“*** *(Kapitola Noc, verš 12) A pravil také:* ***„Postním měsícem je měsíc Ramadán, v němž Korán byl seslán jako vedení správné pro lidi…“*** *(Kapitola Kráva, verš 185) Vedení pro všechny lidi. Co se týká vedení druhého, tak to je přízeň při přijímání pravdy a k tomu si Alláh vybírá, koho chce ze svých služebníků.*
Vedení Alláha je tedy dvojím způsobem. Vysvětlením pravdy, to je určeno pro všechny a Alláh si to dal za povinnost objasnit lidem

pravdu od falše. A druhé vedení je přízeň pro přijmutí pravdy a konání podle ní. Potvrzení pravdy a postavení se proti falši. A pro tohle vedení si Alláh vybírá, koho chce ze svých služebníků. Lidé se dělí v této oblasti do několika skupin. První: Ten kdo má obě tyto vedení, poznal Alláha a má přízeň pro pravdu a přijímá ji. Druhý: Nepřijal tyto vedení, nemá znalost a neuctívá vůbec. Třetí: Ten, kdo poznal důkazy a správné vedení, ale nepřijal a nemá přízeň. To je nejhorší z těchto tří, kéž nás Bůh od toho ochrání.
Důležité je, že Bůh zde praví ***„všichni jste v bludu“****, to znamená, že všichni neznáte pravdu, nebo všichni nepřijmete pravdu, kromě toho, koho Já povedu. Pokračuje „****tak Mne proste o vedení a Já vás povedu“****, to znamená: žádejte vedení ode Mne, a když budete žádat, prosit, tak Já vám odpovím a povedu vás k pravdě. Vyplývá z toho, že pokud budeme prosit upřímně o správné vedení a poznání pravdy, tak nás Alláh povede.*
Dále se praví ve Svatém výroku ***„Ó služebníci moji, všichni jste hladoví, kromě toho, kterého nakrmím, tak Mne proste o jídlo a Já vás nakrmím. Ó služebníci moji, vy všichni jste nazí, kromě toho, kterého ošatím, tak Mě proste o oblečení a Já vás ošatím.“***
Tyto dvě věty, jsou určeny pro hlad a nahotu. Připomněl je Alláh Nejvznešenější po připomínce o vedení, protože vedení je potrava pro srdce, přes znalost a víru, a konání dobrých upřímných skutků. Jídlo, pití a oděv, to je potrava pro tělo, protože tělo se nepostaví bez jídla a neskryje bez oděvu. Proto jsou slova Vznešeného „Ó služebníci moji, všichni jste hladoví, kromě toho, kterého nakrmím, tak Mne proste o jídlo a Já vás nakrmím. Ó služebníci moji, vy všichni jste nazí, kromě toho, kterého ošatím, tak Mě proste o oblečení a Já vás ošatím.“ Ano je to pravda, že jsme všichni hladoví, jen koho Bůh nakrmí. Ano, snažíme se zasadit a pěstovat, ale On je ten, kdo nechá vyrůst obilí a jiným plodům, jak vysvětluje v kapitole Nezvratná událost ve verši 63 ve významu ***“…zdaž vy zaséváte, anebo My zaséváme (nechováme vyrůst)?“***

Odpověď je samozřejmě: Ty Pane, jsi Ten, kdo nechává vyrůst, protože Alláh praví dále ve významu: ***„ Kdybychom chtěli, v suchou trávu bychom to změnili, a vy byste se neustále divili - my věru jsme dlužníky, ba víc, teď všeho jsme zbaveni.“*** *Popřemýšlejme nad tím, když Bůh pravil: „kdybychom chtěli, v suchou trávu bychom to změnili“. Neřekl, kdybychom chtěli, nenechali bychom tomu vyrůst. Protože, když plod vyroste, lidé ho vidí a přirostou jejich srdce k plodu, a když po té co lidem přiroste k srdci, uschnou, je to mnohem těžší přijmout. A dále praví Alláh Vznešený:* ***„Uvažovali jste někdy o vodě, kterou pijete? Sesíláte ji snad vy z mraků, anebo jsme My těmi, kdož ji sesílají?“*** *Protože vodu, kterou pijeme, sesílá Alláh Nejhrdější z mraků na zem, prosákne dovnitř, kde pramení. Pramení pod pevninou jako řeky, potom se vyndává nástroji, které nám Bůh podřídil. To je z moudrosti Boží, že se voda vsákne do země a nezůstane na povrchu, kde by působila škodu, kde by se zkazila, jak její vůně, tak i chuť. Z Jeho Milosrdenství a Moudrosti se schová v zemi, a když přijde chvíle, kdy potřebují lidé vodu, tak se k ní mohou dostat a prokopat. A Ten, který sesílá z nebe je Bůh jediný. Kdyby se všichni lidé spojili, aby seslali jen jedinou kapičku z nebe, nezmůžou se na to jakoukoliv cestou. Jenomže Alláh ano, svým milosrdenstvím a vůlí. Takže my nevlastníme nic z potravy, z jídla ani z pití, jenom když Bůh dá.*

A to je k části výroku, kde Bůh praví: ***„všichni jste hladoví, kromě toho, kterého nakrmím, tak Mne proste o jídlo a Já vás nakrmím.“*** *Jak prosit o potravu? Dvěma způsoby: Slovně a činností. Slovně žádáme Alláha Nejvznešenějšího, aby nás nakrmil a uštědřil nám obživu. Co se týká činností, to lze dvěma směry. První směr: Dobré upřímné skutky, protože konání dobrých skutků je důvod pro zvětšení obživy a majetku, jak praví Nejvznešenější, ve významu:* ***„Kdyby byli obyvatelé měst těchto uvěřili a bohabojní byli, byli bychom pro ně zajisté požehnání nebes i země otevřeli. Ale oni to vše za lež prohlašovali a potrestali jsme je za to, co***

si vysloužili.“ *A také pravil:* ***„Jestli by lidé Knihy uvěřili a uvědomili si Boha, věru bychom jim vymazali jejich špatné skutky a zajisté bychom je uvedli do zahrad blažených. A kdyby dodržovali Tóru a Evangelium a to, co sesláno jim bylo od Pána jejich, věru by mohli požívat z toho, co je nad nimi i z toho co je pod jejich nohama…“****. „Nad nimi“ znamená, plody ze stromů, „pod jejich nohami“ znamená plodiny z polí atd. Důležité je, že to jsou důvody z rozšíření obživy od Alláha. Druhý směr, ze strany žádosti o obživu, přes činy je zemědělství, kopání studen, zasévání plodin, pěstování stromů a vše tomu podobné. Takže jsme si vysvětlili, tyto dva způsoby, a když Bůh praví v tomto Svatém výroku* ***„proste Mne o obživu a Já vám uštědřím“*** *znamená to, že pokud jsou dodrženy tyto dva směry, Bůh uštědří. Jenomže, Boží uštědření potřebuje ještě jednu moc důležitou věc a tou jsou správné myšlenky o Bohu. Musíme si upravit naše domněnky o našem Pánu a být přesvědčení, že když žádáme o obživu, tak nám bude uštědřeno. Pokud jsme pesimističtí, nebo konáme činnosti s myšlenkou, že je to jen díky naší síle, budeme zklamáni. Kéž nás toho Bůh ochrání.*

„Ó služebníci moji, vy všichni jste nazí, kromě toho, kterého ošatím, tak Mě proste o oblečení a Já vás ošatím.“ *Když se člověk narodí z matčina lůna, nemá žádné oblečení, je bez oděvu. Nerodí se ani s žádnou srstí, jako to je u zvířat. A to je z moudrosti Boha Nejvznešenějšího, že se člověk narodí bez srsti s obnaženou pletí a nahou kůží až do té chvíle, kdy pozná, že potřebuje oděv, který zakryje auru tělesnou. Stejně tak jako potřebuje dobré skutky, které zakryjí auru náboženskou, protože bohabojnost je také oděvem, jak pravil Vznešený ve významu:* ***„…však oděv bohabojnosti nejlepším jest…“****(Kapitola A*^{c}*araf, verš 26). Takže když se zadíváme sami do sebe, potřebujeme oděv jak na tělo, protože jsme nazí, tak i pro naše vnitřní potřeby. Proto i někteří vykladači snů*

(Islámští), říkají, že když vidíte své nahé tělo ve snu, znamená to, že máte mnoho Boha prosit o odpuštění, protože to je důkaz slabé víry. Bohabojnost je oděvem. Prosit o oděv, je podobné, jako jsme si vysvětlovali u prošení o potravu. Jde současně dvěma směry, slovně a činností.

„Ó služebníci Moji, všichni chybujete dnem i nocí a Já odpustím hříchy všechny, tak Mě proste o odpuštění a Já vám odpustím“ *Toto je také jedno z nekonečných dobrodiní Boží dané pro služebníka. Alláh Nejmilosrdnější člověku nabídl, aby žádal o odpuštění a následně mu odpustil. Když pravil ve Svatém výroku* ***„všichni chybujete dnem i nocí a Já odpustím hříchy všechny“****- to znamená všechny hříchy, přidružování k Bohu, nevíru, velké hříchy, malé hříchy, ty všechny Bůh odpustí, jenomže až po tom co člověk koná pokání ke svému Pánu. Proto Bůh říká:* ***„tak Mne proste o odpuštění a Já vám odpustím“****, znamená: žádejte ode Mne milost, až do té doby, kdy vám odpustím. Ale není to jen lehkovážné žádání o odpuštění, třeba jen slova „ó Bože odpusť mi“. Je zapotřebí opravdové upřímné pokání k Bohu.*
Opravdové upřímné pokání k Bohu obsahuje pět podmínek. Podmínka 1)Musí být konaná upřímně jen pro Boha. Upřímnost je podmínkou pro jakékoliv konání. 2) Litovat prohřešku, být smutný. Vědět, že to co jsme udělali, je chyba, ze které se kajeme. Litovat srdcem a přát si se k tomu nevrátit. 3)Přetrhnout jakýkoliv styk s hříchem, protože pokání neplatí, když trváme v hříchu, jak pravil Alláh Nejvznešenější: ***„ …a kteří nesetrvávají vědomě v tom, co provedli…“*** *(Kapitola Rod Imránův, verš 135). Ten, kdo říká, že učinil pokání a setrvává v hříchu, je lhář a z Boha si dělá posměch. Například, když někdo říká, že činí pokání z pomluv, jenomže pokaždé, když se s někým sejde, pomlouvá dál. To je lež v pokání. Nebo například, že činí pokání z lichvy, ale zůstal u ní a dále kupuje a prodává z lichvy. A tak dále se všemi možnými hří-*

*chy a chybami. Pokud je konána chyba či hřích a týká se práv druhých lidí, musí se tato práva vrátit. Třeba, když se někomu vezmou neprávem peníze, je nutné, aby se mu vrátily, a když třeba zemře, tak navrátit jeho dědicovi. Když se třeba jedná o nadávku, či pomluvu, je zapotřebí, aby se dotyčný šel omluvit. A když se k někomu jde omluvit, měl by poškozený tuto omluvu přijmout, a odpustit, protože „**Bůh má rád ty, kteří dobré konají**.“ Když neodpustí, jen pokud dostane trochu peněz, tak ať mu dotyčný zaplatí a skončí tento problém. Stejné je to třeba u ublížení. Když někoho uhodíme, tak pokání se dovrší tím, že k poškozenému půjdeme a omluvíme se. Například řekneme: Podívej, praštil jsem tebe, tak mi to teď oplať (aby viděl, že to myslíte vážně). Nejdůležitější tedy je, že pokud se prohřešek či chyba týká i lidí, je potřeba se omluvit, ať už je to křivda v majetku, či zdraví, nebo na cti. 4) Musíme být rozhodnutí se ke špatnosti nikdy nevrátit v budoucnu. Když činíme pokání a zanecháme hříchu, jenomže v srdci máme sklon k příležitosti se vrátit k hříchu, tak se od nás pokání nepřijme. Musíme být rozhodnutí se nikdy nevrátit k danému hříchu, a pokud se rozhodneme, a budeme poté svedeni a uděláme hřích, tak to předešlé pokání neporuší, ale bude nutné nové pokání z nových nebo stejných hříchů. 5) Musí být pokání ve správném čase, kdy je pokání vyslyšeno. Nastane doba, ve které nepomůže ani pokání, jako například, když k člověku přijde smrt. Když přijde smrt, není již žádné pokání, ani žádné pokání neuspěje, jak praví Nejvznešenější: **„Však odpuštění nebude dáno těm, kdož dopouštěli se špatností a teprve ve chvíli, když smrt se pro některého z nich dostaví, zvolají: "a já nyní se kaji!"** (Kapitola Ženy, verš 18). Už není žádný úspěch, stejně jako když se topil Faraón: Zvolal Faraón: **"Uvěřil jsem, že není božstva kromě toho, v nějž věří dítka Izraele, a já jsem jedním z těch, kdož do vůle Jeho se odevzdali!"** (Kapitola Júnus, verš 90). A bylo mu řečeno „teď, nyní“ to říkáš teď, avšak Bůh pravil: **"Teprve nyní?! Ale předtím jsi byl vzpur-***

ný a patřils mezi ty, kdož pohoršení šíří.“ *(Kapitola Júnus, verš 91). Odešla jeho šance, proto je povinností pro člověka, aby si pospíšil se svým pokáním, protože nikdo neví, kdy přijde smrt. A druhý je ten, kterému utekla šance činit pokání: to znamená, když vzejde slunce na západě. Protože prorok sdělil, že slunce, když zachází, jde pokleknout k trůnu Milosrdného, dovolí se Alláha, jestli se může vrátit. A když mu dovolí, pokračuje ve své cestě, až mu řekne: Vrať se, odkud jsi přišlo. A vrátí se z dovolení Alláha a Jeho příkazu a ukáže se lidem na západě. V tento čas uvěří všichni lidi a budou činit pokání a vracet se k Alláhu. Jenomže jim to nepomůže. Pravil Alláh:* ***„Snad neprozří, když k němu přijdou andělé.“*** *(znamená při smrti).* ***„Anebo až přijde tvůj Pán.“*** *(znamená v Den zúčtování),* ***„Anebo přijdou některá znamení tvého Pána.“*** *(znamená východ slunce na západě), pravil Vznešený ve významu:****„Což očekávají, že k nim přijdou andělé nebo že snad přijde sám Pán tvůj či že přijdou nějaká znamení Pána tvého! V ten den, kdy objeví se určitá znamení Pána tvého, nepomůže duši žádné víra její, jestliže neuvěřila již dříve či nevykonala dobro žádné ve víře své. Rci: "Čekejte tedy, my také čekáme!"* *(Kapitola Dobytek, verš 158).*

To je pět podmínek pro pokání. Bez nich není přijaté pokání a je na každém člověku, aby si pospíšil s pokáním. A kdo bude činit upřímné pokání, dříve než nastanou tyto věci, tomu Bůh odpustí a pozdvihne ho na vyšší místo. Podívejme se na příklad našeho otce Adama, když mu Bůh zakázal jíst ze stromu a on neuposlechl svého Pána díky našeptávání satana. Pravil Alláh v kapitole Táhá ve verších 121a 122 ve významu: ***„A pojedli oba ze stromu a objevila se jim jejich nahota a začali si šíti oděvy z listí rajského. Adam neposlušný vůči Pánu svému byl a z pravé cesty se uchýlil. Poté pak vyvolil si jej Pán jeho a odpustil mu a uvedl jej (na cestu pravou).*** *Když poznal chybu a vrátil se k Alláhu, tak mu Alláh dal u Něj vyšší místo, než měl předtím. A věřte, že Alláh je víc potěšen*

z pokání svého věřícího služebníka, než muž, který měl na cestovním velbloudu v poušti veškeré své zásoby a utekl mu. Snažil se ho volat a hledal, ale nenašel ho. Tak si unaveně lehl do stínu, že počká na smrt. A najednou spatří za stromem svého velblouda i se všemi věcmi. A řekl ze vší radosti: Ó Bože, ty jsi můj služebník a já jsem tvůj pán. Chyboval z velké radosti, když chtěl říct: Ó Bože, ty jsi můj pán a já jsem tvůj služebník. Protože když se u člověka objeví obrovská radost, neví, co říká, stejně jako když se objeví velká zlost. A Alláh je z pokání svého věřícího služebníka ještě šťastnější než tento muž, který ztratil velblouda. A prosíme Alláha, ať nám odpustí a vám také. A pozdvihni nás u Tebe.

Věta Vznešeného: ***„Ó služebníci Moji, vy Mi nedokážete prospět a tak Mi neprospějete a vy Mi nedokážete uškodit a tak Mi neuškodíte.“****, znamená, že Bůh je nejbohatší nad služebníky. Nijak Mu nepomůže jejich poslušnost a nijak Mu neuškodí jejich hříchy. Pravil Alláh Vznešený v jeho knize:* ***„A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali, a nechci od nich žádný příděl obživy a netoužím po tom, aby Mne živili, zajisté Bůh jest Živitel silný, pevný!“****(Kapitola Běžící, verš 56- 58). Nikdo tedy Alláhu neprospěje nebo neuškodí, protože On je nad svým stvořením v bohatství. Stvořil stvoření z moudrosti a z Jeho vůle pro uctívání. Pak spočítá poslušným jejich odměnu a neposlušné potrestá. A z Jeho moudrosti je stvořeno Peklo a Ráj. A řekl Ráji i Peklu, že všechny je naplní. Takže je pro Peklo dané, že jej naplní a pro Ráj je dané, že jej naplní. Jak pravil Vznešený:* ***„… Nechť tedy splní se slovo Pána tvého: "Já věru peklo džiny i lidmi společně naplním!"*** *(Kapitola Húd, verš 119).*
A proto praví dál v tomto výroku ve větě: ***„Ó služebníci Moji, kdyby se první z vás i poslední z vás, z lidí i džinů, stala srdcem jednoho nejbohabojnějšího z vás, nepřidalo by to na Mém království nic“*** *Kdyby se od prvního stvoření do posledního lidé a*

džinové stali nejbohabojnějšími a spojili se do srdce jednoho muže, nepřidalo by to v Jeho království nic, protože je to Jeho království. Nepatří bohabojným ani hříšníkům.
A také jak praví Vznešený dál ve výroku: ***„Ó služebníci moji, kdyby první z vás i poslední z vás, z lidí a džinů, stal srdcem nejhoršího z vás, neubralo by to nic z Mého království.“*** *Kdyby všichni služebníci z lidí a džinů od prvního do posledního byli špatní a zlí a hříšní a spojili se do srdce jediného muže, tak ani to neubere nic z království Alláha, jak řekl Alláh:* ***„Jestliže jste vy nevděční, je Bůh věru soběstačný i bez vás a nelíbí se mu nevděk u služebníků Jeho. Jste-li vděční, pak ve vás nalezne zalíbení. A neponese žádná duše břímě duše jiné; posléze navrátíte se k Pánu svému a On vás poučí o tom, co jste dělali, vždyť On dobře zná, co hrudi vaše skrývají.“*** *(Kapitola Skupiny, verš 7). Alláhu Vznešenému neubude z království, když člověk hřeší a nepřidá mu to, když je člověk poslušný a je to království Alláha za každé situace.*

Pak praví Alláh ve výroku: ***„Ó služebníci moji, kdyby první z vás a poslední z vás, lidí a džinů, jste stáli na jedné vyvýšenině a žádali Mě, dal bych všem lidem, o co si žádají, a neubralo by Mi to nic z toho, co mám, jen jako když se namočí špička jehly do moře.“*** *Tato věta poukazuje na rozlehlost království Alláha Vzneše-ného a dokonalost Jeho bohatství. Kdyby první a poslední z lidí a džinů povstali na jedné vyvýšenině a žádali Alláha o to, co si přejí, tak by dal Alláh všem lidem, o co si žádají. A nic by to Alláhu z Jeho království neubralo. Protože Alláh je nejbohatší a nejštědřejší… jenom by to ubralo, jako když vložíte jehlu do moře. Tak vložte jehlu do moře a podívejte se, ubylo moři něco? Uvidíte, že to neubylo moři vůbec nic. A nevzala jehla moři nic, jenom to málo, co ulpělo na jehle, protože Alláh má nesmírně rozlehlé bohatství a království.*

„Ó služebníci moji, jsou to jedině vaše činy, které vám počítám, potom vám za ně oplatím.“ *To znamená, že jsou to jedině vaše činy, že všechno, co člověk koná, mu Alláh započítá a pak když bude Den zmrtvýchvstání, tak je vyjeví.* ***„A kdo učinil dobra jen za váhu prášku, uzří je, a kdo učinil zla jen za váhu prášku, uzří je.“*** *(Kapitola Zemětřesení, verš 7, 8).*

Tento hadíth je velmi vzácný hadíth. Učenci z jeho výkladu vyvodili mnoho verdiktů a poznatků. Tento výklad zadal jako jediný šejch Islámu Ibn Tajmija v knize Mustaqil. A je na člověku, aby přemýšlel o tomto hadíthu a pracoval podle něho. Hlavně podle poslední věty, kde bude člověk odměněn podle toho, co dělal. Za dobré, bude odměněn dobrem, za špatné špatným. A proto tento zapisovatel umístil výrok v sekci „úsilí, či boj, či snaha“, protože přísluší člověku, aby usiloval a snažil se bojovat se svou duší, aby konala dobro, než najde u Alláha lepší dobro a odměnu. Konec výkladu (3)

---

(1) Zaznamenal Muslim č. 2577

(2) AURA:
- gramaticky nebo jazykově znamená „porušení“, něco, co je v nepořádku a za což se člověk stydí. Např. když ke mně někdo přichází bez zazvonění, protože byly otevřené dveře, tak uvidí všechno, co je soukromé. Je to aura, kterou jsem nechtěl ukázat.
- terminologicky je to vše, co Alláh zakázal ukazovat před neoprávněnou osobou.
Například tělo dospělé ženy je aura pro cizího muže. Část mužského těla od pupku pod kolena je aura i pro jiného muže.

(3) المؤلف: محمد بن صالح بن محمد العثيمين (المتوفى: 1421هـ) الكتاب: شرح رياض الصالحين

* Hrdost a pýcha Alláhova

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ:
«الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي، وَالْعَظَمَةُ إِزَارِي، مَنْ نَازَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا، أَلْقَيْتُهُ فِي جَهَنَّمَ»

Od Abí Hurajryho, který vyprávěl, že posel Boží ﷺ řekl: „Alláh Mocný a Vznešený řekl:

„**Hrdost je Můj plášť, pýcha* je Můj oděv a kdo Mi je sundává, toho potrestám**.“(1)

**Arabské slovo „Qibría“ znamená „pýcha“. U člověka je to vlastnost špatná, u Boha naopak dobrá. Člověku nepřísluší vysvětlovat si vlastnosti Alláha dle svého.*

Alláh Nejvznešenější označil vlastnost hrdost, jako Svůj plášť a pýchu jako Jeho oděv. Stejně tak, jako mnohé další Jeho vlastnosti. Je nutné v ně věřit, podobně jako v tomto Svatém výroku, bez žádných vlastních vysvětlení a doplňování. Pokud nemá jasný důkaz o tom, jak jsou objasněny v Knize Boží nebo ve vysvětlení proroka ﷺ a jeho společníků. (2)

---

(1) Zaznamenal Ibn Mádža v Sunan č. 4174

تحقيق الألباني:صحيح، الروض النضير (677) ، الصحيحة (541)

(2) الكتاب: شرح كتاب التوحيد من صحيح البخاري
المؤلف: عبد الله بن محمد الغنيمان

* Alláhova blízkost

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَقُولُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ: «أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي، إِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ، ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَإٍ، ذَكَرْتُهُ فِي مَلَإٍ هُمْ خَيْرٌ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ مِنِّي شِبْرًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا، تَقَرَّبْتُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً»

Od Abí Hurajryho, že Posel Boží ﷺ řekl: „Alláh Nejvyšší pravil:

„**Já Jsem s míněním svého služebníka a Jsem s ním, když si Mě připomíná. Když si Mě připomíná sám, připomenu si ho Sám, když si Mě připomíná ve společnosti, připomenu si ho ve společnosti lepší než je jeho. Když se ke Mně přiblíží na šíř-ku dlaně, přiblížím se k němu na délku ramene, a když se on přiblíží ke Mně na délku ramene, přiblížím se k němu na dvě délky ramene. A když bude ke Mně přicházet, Já k němu přiběhnu**.“(1)

(1) Zaznamenal Muslim č. 2675

* Osud

عَنْ أَبِي حَفْصَةَ قَالَ: قَالَ عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ لِابْنِهِ: يَا بُنَيَّ إِنَّكَ لَنْ تَجِدَ طَعْمَ حَقِيقَةِ الْإِيمَانِ حَتَّى تَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ وَمَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، يَقُولُ: إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ، فَقَالَ لَهُ: «اكْتُبْ» قَالَ: رَبِّ وَمَاذَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: «اكْتُبْ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ» يَا بُنَيَّ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ مَاتَ عَلَى غَيْرِ هَذَا فَلَيْسَ مِنِّي.

Od Abí Hafsy رضي الله عنه, který pravil: řekl Ubéda bin Sámit رضي الله عنه, svému synu: „ Synku, nepocítíš opravdovou chuť víry, dokud nepoznáš, že cokoliv tě postihne, tomu by ses nevyhnul a to čemu ses vyhnul, by tě stejně nikdy nepotkalo: slyšel jsem proroka ﷺ, že řekl: „První co Alláh stvořil, bylo pero. A řekl mu: „**Piš**.“ Ono se zeptalo: „Ó, můj Pane, co mám psát?“ Alláh řekl: „**Napiš veškerý osud všeho až do doby, než vzejde Hodina***.“ Ó, synku. Slyšel jsem posla božího ﷺ říkat: „Kdo zemře s jiným přesvědčením než s tímto, nepatří ke Mně.“ (1)

**Hodina = Soudný Den, Den Zúčtování*

(1) Zaznamenal Abú Dawúd č. 4700

تحقيق الألباني صحيح الطحاوية (232) // (271) //، المشكاة (94) ، الظلال (102 - 107)

* Stvoření Adama

عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، قَالَ: هَذَا مَا حَدَّثَنَا بِهِ أَبُو هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ أَحَادِيثَ مِنْهَا، وَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " خَلَقَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ، طُولُهُ سِتُّونَ ذِرَاعًا، فَلَمَّا خَلَقَهُ قَالَ: « اذْهَبْ فَسَلِّمْ عَلَى أُولَئِكَ النَّفَرِ، وَهُمْ نَفَرٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ جُلُوسٌ، فَاسْتَمِعْ مَا يُجِيبُونَكَ، فَإِنَّهَا تَحِيَّتُكَ وَتَحِيَّةُ ذُرِّيَّتِكَ» قَالَ: فَذَهَبَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَقَالُوا: السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ، قَالَ فَزَادُوهُ: وَرَحْمَةُ اللهِ، قَالَ: فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ وَطُولُهُ سِتُّونَ ذِرَاعًا، فَلَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى الْآنَ "

Od Hammám bin Munabih, kéž je s nimi Alláh spokojen, který řekl, co nám vyprávěl Abů Hurajra رضي الله عنه, že posel boží ﷺ řekl jeden z hadíthů: „ Alláh stvořil Adama dle jeho* obrazu. A jeho délka byla 60 loktů a pak mu řekl: „**Běž a pozdrav tamtu skupinku andělů, kteří tam sedí, a poslouchej, co ti odpoví za pozdrav, protože to bude pozdrav pro tebe a pro tvé potomky**.“ Přišel k nim a řekl: Assalamu alejkum (mír s vámi), odpověděli assalam alejka wa rahmatullahi (i s tebou mír a Boží požehnání). A každý, kdo vstoupí do Ráje, bude v podobě Adamově o délce šedesáti loktů, jak byl on. A lidé se stále zmenšují až dodnes.“(1)

**Zájmeno "jeho" se vrací k Adamovi, a znamená to, že ho stvořil v první podobě, ve které byl i na Zemi a ve které umřel, a takovou podobu bude mít i v Ráji. Podobně i v Koránu, kde je popis Alláha, jako vidoucího, slyšícího, že má ruce, prsty, hlavu. „ ...On je slyšící i jasnozřivý.“ 42.11 Neznamená to, že Jeho podoba je jako podoba člověka. Tyto božské vlastnosti a podoby jsou věčné, nekonečné a nepomíjivé.*

* Zbytečné otázky

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " قَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ:

«إِنَّ أُمَّتَكَ لَا يَزَالُونَ يَقُولُونَ: مَا كَذَا؟ مَا كَذَا؟ حَتَّى يَقُولُوا: هَذَا اللهُ خَلَقَ الْخَلْقَ فَمَنْ خَلَقَ اللهَ»

Od Anase bin Malika, kéž je s nimi Alláh spokojen, pravil prorok ﷺ, že Alláh, Nejmilosrdnější řekl: „**Tvůj národ nepřestane říkat co* je tohle, co* je toto, až řeknou to je Alláh Stvořitel stvoření. A kdo stvořil Alláha?**"(2)

**Výklad Annawawi - vysvětluje, že, "co takhle a co tohle" je přirovnání pro množství nerozumných otázek* (3)

Odvracení se od našeptávání satana

أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولَ: مَنْ خَلَقَ كَذَا وَكَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ لَهُ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَ ذَلِكَ، فَلْيَسْتَعِذْ بِاللهِ وَلْيَنْتَهِ "

Od Abí Hurajryho رضي الله عنه, který vyprávěl, že posel Boží ﷺ řekl: „Přijde k jednomu z vás satan a řekne vám: Kdo stvořil tohle a tohle a tohle? Až se zeptá na to, kdo stvořil tvého Pána? Když se to někomu z vás stane, hledejte útočiště* u Boha a přestaňte o tom mluvit."(4)

**hledat útočiště před satanem znamená říct „eadzu billéhi mina šejtány arredžím" = „obracím se k Alláhu před šejtánem prokletým“*

Tento výrok není řazen mezi Svaté Výroky, ale navazuje a vysvětluje výrok předešlý.

* Odměna pro spravedlivé služebníky

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ اللَّهُ

«أَعْدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لاَ عَيْنٌ رَأَتْ، وَلاَ أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلاَ خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَاقْرَءُوا إِنْ شِئْتُمْ فَلاَ تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ»

(قرة أعين) قرة العين هدوؤها وهو كناية عن السرور (السجدة 17)

Od Abí Hurajryho, který vyprávěl, že Posel Boží ﷺ řekl: Alláh pravil: „**Pro své služebníky spravedlivé Jsem připravil mnoho z toho, co žádné oko nevidělo a žádné ucho neslyšelo a žádnému lidskému srdci na mysl nepřišlo. Když chcete, můžete si přečíst: Žádná duše neví, co z radostí skryto je pro ně odměnou za skutky jejich***.“(5)

**Je zde uvedený verš, který popisuje, co čeká věřící v Ráji. Znamená to ten největší stupeň radosti. (Korán, kapitola 32 Padnutí na zem, verš 17)*

---

(1) Zaznamenal Muslim č. 284

(2) Zaznamenal Muslim č. 136

(3) (ما كذا ما كذا) كناية عن كثرة السؤال وقيل وقال أي ما شأنه ومن خلقه

(4) Zaznamenal Muslim č. 134d214

(5) Zaznamenal Al-Buchárí č. 3244

Zaznamenal Muslim č. 2824

* Dobré a špatné skutky

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " قَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ:

«إِذَا هَمَّ عَبْدِي بِحَسَنَةٍ وَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبْتُهَا لَهُ حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا كَتَبْتُهَا عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ، وَإِذَا هَمَّ بِسَيِّئَةٍ وَلَمْ يَعْمَلْهَا، لَمْ أَكْتُبْهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمِلَهَا كَتَبْتُهَا سَيِّئَةً وَاحِدَةً»

Od Abí Hurajry رضي الله عنه : Od proroka ﷺ , který řekl, že Nejvznešenější Alláh pravil:

„**Když chce Můj služebník vykonat dobrý skutek a nevykoná ho, napíšu mu odměnu. A když ho vykoná, napíšu mu 10 dobrých skutků až 700 krát víc. A když chce udělat špatný skutek a neudělá ho, nenapíšu mu nic. A když ho udělá, napíšu mu jeden špatný skutek**."(1)

---

(1) Zaznamenal Muslim č. 128d204

⁎ Užitek z pokání

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِيمَا يَحْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: « أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا، فَقَالَ: اللهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: « أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ»، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيْ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: « عَبْدِي أَذْنَبَ ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ»، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ فَقَالَ: أَيْ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: « أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، اعْمَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ »، قَالَ عَبْدُ الْأَعْلَى: لَا أَدْرِي أَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ: «اعْمَلْ مَا شِئْتَ»

[ش (اعمل ما شئت فقد غفرت لك) معناه ما دمت تذنب ثم تتوب غفرت لك]

Od Abí Hurajryho, když vyprávěl prorok ﷺ, o svém Pánovi, Mocném a Vzneseném, který řekl:

„**Když služebník zhřešil a řekl: Můj Pane, zhřešil jsem, odpusť mi, odpoví Pán: Poznal můj služebník, že má nad sebou Pána, který odpouští hříchy a trestá za hříchy. Potom znovu zhřešil a řekl: Pane můj, odpusť mi můj hřích. Pravil jeho Pán: Poznal můj služebník, že má nad sebou Pána, který odpouští hříchy a trestá za hříchy. A potom znovu zhřešil a řekl: Ó Bože, odpusť mi mé hříchy. Odpoví Pán: poznal můj služebník, že má nad sebou Pána, který odpouští hříchy a trestá za hříchy. Konej, co chceš, odpustil jsem ti**.“ Dodal k tomu Abdul ´Alí: Nejsem si jistý, nevím, jestli to řekl po třetí nebo po čtvrté – „**konej, co chceš**.“(1)

Vysvětlení od An-Nawawiho „dělej si, co chceš, odpustil jsem ti“ znamená, že dokud budeš dělat hříchy a potom prosit o odpuštění, Bůh ti odpustí. A je zde také důkaz, že kdokoliv bude hřešit třeba stokrát, tisíckrát i více, a bude prosit upřímně o odpuštění z každého provinění nebo jednou za všechny. Bůh přijme pokání.

∗ Nebezpečí tvrzení o druhých, že jim Bůh neodpustí

عَنْ جُنْدَبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَدَّثَ " أَنَّ رَجُلًا قَالَ: وَاللهِ لَا يَغْفِرُ اللهُ لِفُلَانٍ، وَإِنَّ اللهَ تَعَالَى قَالَ: «مَنْ ذَا الَّذِي يَتَأَلَّى عَلَيَّ أَنْ لَا أَغْفِرَ لِفُلَانٍ، فَإِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِفُلَانٍ، وَأَحْبَطْتُ عَمَلَكَ» أَوْ كَمَا قَالَ

Od Džunduba ﷺ , že posel Boží ﷺ pravil:

„Jeden muž řekl: „Při Alláhu, Bůh neodpustí tomuto muži.“ A Bůh Nejvyšší řekl: „**Kdo je ten, co zapřísahává Mým jménem, že neodpustím tomu člověku. Jemu jsem již odpustil, ale tobě jsem zmařil tvůj skutek!**“(2)

---

(1) Zaznamenal Muslim č.2758

(2) Zaznamenal Muslim č. 2621

* Prospěch z uctívání v poslední třetině noci

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: " يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرُ، فَيَقُولُ:

«مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ»

Od Abí Hurajryho, že posel Boží ﷺ řekl: „Když zbývá poslední třetina noci, sestupuje* Alláh k nebi této Země a praví: „**Kdo je ten, který Mě vzývá, abych ho vyslyšel. Kdo je ten, který Mě prosí o odpuštění, abych mu odpustil. Kdo je ten, který Mě o něco žádá, abych mu to dal**.“(1)

**Zde je na místě upozornit, že si nemůžeme vykládat sami, podle svých domněnek, jak Alláh sestupuje. Co nám známo je, že sestupuje, ale jak, to Alláh prorokovi, ať mu Alláh požehná a dá mu mír, nesdělil. Abychom tedy dodrželi správnost přesvědčení, nevysvětlujeme si věci na otázku JAK svými slovy, pokud není jasné vysvětlení z Koránu a Sunny. A tak bychom měli postupovat i u ostatních případů.*

---

(1) Zaznamenal Al-Buchárí č. 1145

⁎ Užitek uštědřování z povoleného

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " قَالَ اللَّهُ:
« أَنْفِقْ يَا ابْنَ آدَمَ أُنْفِقْ عَلَيْكَ »

Od Abí Hurajryho ﷺ: Prorok ﷺ řekl, že Nejvznešenější Alláh pravil: „**Uštědřuj a Já ti uštědřím**. “*(1)

** Tento hadíth má více významů. Dej potřebným a Bůh se o tebe postará, když i ty se postaráš o potřebné. Neboj se obdarovat kvůli Alláhu. Také poskytuje moudrost věřícím a podněcuje k dobrým skutkům v uštědřování.*

⁎ Rodinné pouto

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " إِنَّ الرَّحِمَ شَجْنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ، فَقَالَ اللَّهُ: «مَنْ وَصَلَكِ وَصَلْتُهُ، وَمَنْ قَطَعَكِ قَطَعْتُهُ»

Od Abí Hurajryho ﷺ, že prorok ﷺ řekl: „Milosrdné pouto* je větvička z Milosrdenství. Pravil Alláh: „**Kdo ji spojí, spojím i jeho a kdo ji ulomí, tak ulomím i jeho**.“(2)

** milosrdným poutem se rozumí rodinné pouto, a je pojmenováno a odvozeno od překrásných vlastností Alláha. Kdo ho udržuje, toho Alláh spojí s Jeho Milosrdenstvím, kdo vztahy přerušuje, tomu Alláh přeruší Milosrdenství od Něho.*

---

(1) Zaznamenal Al-Buchárí č. 5352

(2) Zaznamenal Al- Buchárí č. 5988

∗ Užitek z půstu

أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيِّبِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ:

«كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ، إِلَّا الصِّيَامَ، هُوَ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ»

فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَخُلْفَةُ فَمِ الصَّائِمِ،أَطْيَبُ عِنْدَ اللهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ.

Vyprávěl Sa´íd bin al Musajjabi, kéž je s nimi Alláh spokojen, že slyšel Ebé Hurajruﷺ, který slyšel, jak prorok ﷺ řekl: „Alláh, Mocný a Vznešený praví:

„**Všechny skutky dětí Adama jsou pro něho. Kromě půstu. Ten je pro Mě a Já ho za něj odměním**.“ Při tom, jenž drží Muhammadovu duši, pach z úst postícího je milejší Alláhu než vůně pižma."(1)

(1) Zaznamenal Muslim č. 1151d161

* Odměna nevidomých

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: " إِنَّ اللَّهَ قَالَ:

«إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتَيْهِ فَصَبَرَ، عَوَّضْتُهُ مِنْهُمَا الجَنَّةَ»

يُرِيدُ: عَيْنَيْهِ

Od Anase bin Malika, kéž je s nimi Alláh spokojen , pravil prorok ﷺ, že Alláh Nejmilosrdnější řekl:

„**Když zkouším svého služebníka jeho dva miláč-ky* a on je trpělivý, vynahradím mu to Rájem**.“(1)

* *(připravím ho o zrak) jsou tím myšleny oči*

(1) Zaznamenal Al-Buchárí č. 5653

∗ Užitek připomínání si Alláha ve společnosti

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: " إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مَلَائِكَةً سَيَّارَةً، فُضُلًا يَتَتَبَّعُونَ مَجَالِسَ الذِّكْرِ، فَإِذَا وَجَدُوا مَجْلِسًا فِيهِ ذِكْرٌ قَعَدُوا مَعَهُمْ، وَحَفَّ بَعْضُهُمْ بَعْضًا بِأَجْنِحَتِهِمْ، حَتَّى يَمْلَئُوا مَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَإِذَا تَفَرَّقُوا عَرَجُوا وَصَعِدُوا إِلَى السَّمَاءِ، قَالَ: فَيَسْأَلُهُمُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ: « مِنْ أَيْنَ جِئْتُمْ »؟ فَيَقُولُونَ: جِئْنَا مِنْ عِنْدِ عِبَادٍ لَكَ فِي الْأَرْضِ، يُسَبِّحُونَكَ وَيُكَبِّرُونَكَ وَيُهَلِّلُونَكَ وَيَحْمَدُونَكَ وَيَسْأَلُونَكَ، قَالَ: « وَمَاذَا يَسْأَلُونِي »؟ قَالُوا: يَسْأَلُونَكَ جَنَّتَكَ، قَالَ: « وَهَلْ رَأَوْا جَنَّتِي» ؟ قَالُوا: لَا، أَيْ رَبِّ قَالَ: « فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْا جَنَّتِي» ؟ قَالُوا: وَيَسْتَجِيرُونَكَ، قَالَ: « وَمِمَّ يَسْتَجِيرُونَنِي» ؟ قَالُوا: مِنْ نَارِكَ يَا رَبِّ، قَالَ: «وَهَلْ رَأَوْا نَارِي »؟ قَالُوا: لَا، قَالَ: «فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْا نَارِي» ؟ قَالُوا: وَيَسْتَغْفِرُونَكَ، قَالَ: فَيَقُولُ: « قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ فَأَعْطَيْتُهُمْ مَا سَأَلُوا، وَأَجَرْتُهُمْ مِمَّا اسْتَجَارُوا» قَالَ: فَيَقُولُونَ: رَبِّ فِيهِمْ فُلَانٌ عَبْدٌ خَطَّاءٌ، إِنَّمَا مَرَّ فَجَلَسَ مَعَهُمْ، قَالَ: فَيَقُولُ: « وَلَهُ غَفَرْتُ هُمُ الْقَوْمُ لَا يَشْقَى بِهِمْ جَلِيسُهُمْ »

Od Abí Hurajryرضي الله عنه, od proroka ﷺ, který řekl:
Věru, Alláh požehnán buď a povýšen, má putující, ctnostné anděly, kteří vyhledávají shromáždění, kde se připomíná Alláh. A když takové shromáždění najdou, usednou k nim a přikryjí se navzájem křídly a tím přikryjí všechno, co je mezi nimi a nebem světa. A když se potom rozloučí, zvednou se a vznesou se k nebi. Alláh Mocný a Vznešený se jich zeptá: (On to ví lépe než oni.): „**Odkud přicházíte?**“ Oni odpoví: „Přicházíme od Tvých služebníků na Zemi, kteří Tě velebili, hlásali Tvou velikost, ohlašovali Tvoji jedinečnost, Tebe chválili a Tebe prosili.“ Alláh říká: „**O co Mě prosí?**“ Oni odpoví: „Prosí Tě o Tvoji Rajskou zahradu.“ On řekne: „**A viděli Moji Rajskou zahradu?**“ Oni řeknou: „Ne, náš Pane.“ On říká: „**A co by konali, kdyby Moji Rajskou zahradu viděli?**....“ Dále řeknou: „Prosí Tě

i o ochranu.“ Alláh praví: „**A před čím je mám ochraňovat?**“ Oni řeknou: „Před Tvým Peklem, Pane.“ On říká: „**A viděli Moje Peklo?**“ Oni řeknou: „Ne.“ On říká: „**A co teprve kdyby viděli Moje Peklo?**.....“ Dále řeknou: „A prosí Tě o odpuštění.“ On říká: „**Já jsem jim odpustil a poskytnu jim to, o co prosili a ochráním je před tím, před čím Mě prosili ochránit**.“ Oni řeknou: „Pane, mezi nimi je jeden hříšný služebník, který šel okolo a jednoduše si k nim usedl.“ On říká: „**Odpustil jsem mu, jsou to takoví lidé, že kdo si k nim usedne, toho nestihne neštěstí**.“ (1)

(1) Zaznamenal Muslim č.2689

∗ Odměna za trpělivost při ztrátě blízkého

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى:
«مَا لِعَبْدِي المُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ، إِذَا قَبَضْتُ صَفِيَّهُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا ثُمَّ احْتَسَبَهُ، إِلَّا الجَنَّةُ»

Od Abí Hurajryرضي الله عنه , že posel Božíﷺ řekl:

„Alláh Povznesený praví:

„ **Není žádnou jinou odměnou pro Mého věřícího služebníka, když mu vezmu nejbližšího* z obyvatel Země, než Ráj**.“(1)

**Nejbližší znamená potomek, bratr nebo všichni koho milujete nejvíc z lidí. Je tím myšleno, když mu Alláh vezme život. Pokud dotyčný, kterému se tato zkouška přihodí, bude trpělivý a překoná tuto ztrátu ve víře v Boha, platí pro něj daná odměna.*(2)

(1) Zaznamenal Al-Buchárí č.6424

(2) Výklad Sahih Al-Buchárí Fath Al Béri

⁎ Postavení upřímných služebníků u Alláha

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " إِنَّ اللَّهَ قَالَ:
«مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ: كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لَأُعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنِ اسْتَعَاذَنِي لَأُعِيذَنَّهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدُّدِي عَنْ نَفْسِ المُؤْمِنِ، يَكْرَهُ المَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ»

Od Abí Hurajryرضي الله عنه, který řekl, že posel Boží ﷺ řekl: „Bůh Mocný a Vznešený praví: „**Kdo bojuje proti jednomu z Mých walíj*, tomu Jsem vyhlásil válku. Můj walíj se ke Mně nepřibližuje s ničím milejším než s povinnostmi, co Jsem mu předepsal a pokračuje v přibližování ke Mně dobrovolnými druhy uctívání** tak dlouho, až ho začnu milovat. A když ho miluji, stanu se jeho sluchem, kterým slyší, jeho zrakem kterým vidí, jeho rukou, která hmatá, jeho nohou, která chodí. Když Mně o něco prosí, odpovím mu, a když Mně žádá, dám mu to ...I když on nenávidí smrt a Já nemám rád zlo pro něj**.“ ***(1)

**Slovo „walíj“ označuje člověka velmi blízkého Alláhovi. V Koránu se tento termín často vyskytuje ve významu „přítel.“*

***Dobrovolnými druhy uctívání se rozumí konání činností nad povinnost. K tomu, aby člověk splnil požadavky Boha v tomto životě a pro vstup do Ráje, byly předepsány jisté úkony, bez kte-*

rých není jeho víra úplná. Ba dokonce pokud zapře jednu z povinností, nepočítá se jako správný věřící. Například modlitba je povinná pětkrát denně, ale jsou tu dobrovolné v jiný čas a těch může být, kolik člověk zvládne a chce. Půst je předepsán v Ramadánu jeden měsíc jako povinný, ale může se postit dobrovolně přes celý rok, tak je to i s almužnou. Dále jsou zde možnosti vykonávat dobrovolně různé aktivity a připomenutí si Boha, stejně jako je vykonával posel Boží. Například když vycházíme z domu pravou nohou a řekneme ve jménu Boha..., nebo při jídle jíst pravou rukou a mnohé další připomenutí, za které je lehce získána drahá odměna.

****Alláh miluje své upřímné věřící služebníky a popravdě jim nechce ublížit smrtí, protože je člověku nepříjemná. Ale smrt je povinnost pro všechny lidi.*

(1) Zaznamenal Al-Buchárí č.6502

* Láska k setkání se s Alláhem

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " قَالَ اللَّهُ:

«إِذَا أَحَبَّ عَبْدِي لِقَائِي أَحْبَبْتُ لِقَاءَهُ، وَإِذَا كَرِهَ لِقَائِي كَرِهْتُ لِقَاءَهُ»

Od Abí Hurajryرضي الله عنه, že posel Boží ﷺ řekl: že Alláh řekl:

„**Miluje-li můj služebník setkání se Mnou, i Já miluji setkání s ním a protiví-li se mu setkání se Mnou, také Mně se bude setkání s ním protivit**.“(1)

U Muslima existuje ještě další podání, které význam tohoto hadíthu osvětluje:

Od Á´jši, mír s ní, která řekla, že posel Boží ﷺ pravil: „Miluje-li někdo setkání s Bohem, potom i Bůh miluje setkání s ním, a nenávidí-li setkání s Bohem, nenávidí Bůh setkání s ním.“ A já jsem řekla: „Ó, proroku Boží, je to odpor ke smrti? My všichni přece máme ke smrti odpor!“ Odpověděl: „Ne, tak to není, ale když věřící dostane zprávu o Božím milosrdenství, o Jeho milostech a Zahradě rajské, tehdy miluje setkání s Bohem a Bůh miluje setkání s ním, ale když se nevěřícímu dostane zprávy o Božím trestu, o Jeho nelibosti, potom nenávidí setkání s Bohem a Bůh nenávidí setkání s ním.“

---

(1) Zaznamenal Al-Buchárí č. 7504

Zaznamenal Muslim č. 2685

* Moc Alláha

عَبْدُ اللهِ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " يَطْوِي اللهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ بِيَدِهِ الْيُمْنَى، ثُمَّ يَقُولُ: «أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ» ثُمَّ يَطْوِي الْأَرَضِينَ بِشِمَالِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: «أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ»

Od Abdullaha bin Omar, kéž je s nimi Alláh spokojen, který řekl, že prorok ﷺ řekl: „Alláh sroluje nebe v Den Zmrtvýchvstání, pak je vezme do pravé ruky a řekne: „**Já jsem Král, kde jsou ti tyrani a diktátoři, co se povyšovali?**“ Potom srolu-je Země* do levé ruky a řekne: „**Já jsem Král, kde jsou ti tyrani a diktátoři?** “(1)

**Slovo Země je zde uvedeno v plurálu*

(1) Zaznamenal Muslim č. 2788

⁎ Užitek z lásky kvůli Alláhu

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللهَ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ:

«أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بِجَلَالِي، الْيَوْمَ أُظِلُّهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي»

Od Abí Hurajryﷺ, který řekl: „Posel Boží ﷺ řekl:

„V den zmrtvýchvstání se Bůh zeptá:

„**Kde jsou ti, kteří se vzájemně milují pro Mou majestátnost*? Dnes jim poskytnu stín ve Svém stínu, v den, kdy není jiného stínu, kromě Mého****."(1)

**Znamená to, když dva lidi nespojuje nic jiného než víra v Alláha a mají se rádi pro Alláha, konají spolu pro Alláha.*

***V Den Zmrtvýchvstání lidé nenajdou žádný stín kromě stínu Alláha.*

(1) Zaznamenal Muslim č. 2566

* Užitek z konání dobra k lidem

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: « يَا ابْنَ آدَمَ مَرِضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي» قَالَ: يَا رَبِّ كَيْفَ أَعُودُكَ؟ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، قَالَ: « أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فُلَانًا مَرِضَ فَلَمْ تَعُدْهُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ؟ يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَطْعَمْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي» قَالَ: يَا رَبِّ وَكَيْفَ أُطْعِمُكَ؟ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، قَالَ: «أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ اسْتَطْعَمَكَ عَبْدِي فُلَانٌ، فَلَمْ تُطْعِمْهُ؟ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي، يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَسْقَيْتُكَ، فَلَمْ تَسْقِنِي» قَالَ: يَا رَبِّ كَيْفَ أَسْقِيكَ؟ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، قَالَ: « اسْتَسْقَاكَ عَبْدِي فُلَانٌ فَلَمْ تَسْقِهِ، أَمَا إِنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ وَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي »

Od Abí Hurajryرضي الله عنه, který vyprávěl, že posel Boží ﷺ řekl:

„ Alláh Mocný a Vznešený řekne v Den Zmrtvýchvstání:

„**Ó dítě Adamovo, byl Jsem nemocný a ty jsi Mne nenavštívil**.“ Člověk se zeptá: „Ó Pane, jak jsem Tě mohl navštívit, když Ty jsi přece Pánem světů?“ Nejvznešenější Alláh řekne: „**Ty jsi přece věděl, že tvůj známý, Můj služebník byl nemocný, a nenavštívil jsi ho? Ty jsi nevěděl, že kdybys ho navštívil, našel bys Mne u něho?“ „Ó dítě Adamovo, prosil Jsem tě o jídlo, abys Mne nakrmil**.“ Člověk se zeptá: „Ó Pane, jak jsem Tě mohl nakrmit, když Ty jsi přece Pánem světů?“ Alláh řekne: „**Poznal jsi, že jeden z Mých služebníků tě prosil o jídlo, a nenakrmil jsi ho? Ty jsi nevěděl, že kdybys ho nakrmil, našel bys odměnu za to u Mě?“ „Ó dítě Adamovo, prosil Jsem tě o nápoj a ty jsi Mne nenapojil**.“ On* se zeptá: „Ó Pane, jak Tě mohu

napojit, když Ty jsi přece Pánem světů?“ Alláh odpoví: „**Jeden z Mých služebníků tě prosil o nápoj, ale ty jsi ho nenapojil. Kdybys ho však byl býval napojil, našel bys odměnu u Mne**.“(1)

**člověk*

(1) Zaznamenal Muslim č. 2569

* Důležitost modlitby

عَنْ تَمِيمٍ الدَّارِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ أَكْمَلَهَا كُتِبَتْ لَهُ نَافِلَةً، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ أَكْمَلَهَا، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ لِمَلَائِكَتِهِ: «انْظُرُوا، هَلْ تَجِدُونَ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ؟ فَأَكْمِلُوا بِهَا مَا ضَيَّعَ مِنْ فَرِيضَتِهِ»، ثُمَّ تُؤْخَذُ الْأَعْمَالُ عَلَى حَسَبِ ذَلِكَ .

Od Tamíma Addárihرضي الله عنه, který vyprávěl, že posel Božíﷺ řekl: „První, co bude souzeno v Soudný Den u služebníka, je, zda dodržoval povinné modlitby. Jestli budou úplné, napíšou se jeho dobrovolné. Když jeho povinné modlitby nejsou úplné, řekne Pán Mocný a Vznešený andělům: „**Podívejte se na ty dobrovolné modlitby. Potom jimi doplňte část modliteb povinných, které chyběly**.“ Stejně tak se bude zaobírat i s ostatními skutky.(1)

(1) Zaznamenal ibn Mádža v knize Sunan č.1426
تحقيق الألباني: صحيح تخريج الإيمان لابن أبى شيبة (112) ، صحيح أبي داود (812) ، نقد التاج (128) ، التعليق الرغيب (1 d 185)

* Upřímnost při konání skutků pro Alláha

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، فَقَالَ لَهُ نَاتِلُ أَهْلِ الشَّامِ: أَيُّهَا الشَّيْخُ، حَدِّثْنَا حَدِيثًا سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: نَعَمْ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: " إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتُشْهِدَ، فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعَمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: «فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا»؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتُشْهِدْتُ، قَالَ: «كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ: جَرِيءٌ، فَقَدْ قِيلَ»، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ، وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ، فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعَمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: «فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا»؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ، وَعَلَّمْتُهُ وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ، قَالَ: « كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ: عَالِمٌ، وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ: هُوَ قَارِئٌ»، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللهُ عَلَيْهِ، وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ، فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعَمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: « فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا»؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ، قَالَ: «كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ: هُوَ جَوَادٌ»، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ، ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ "

Od Abí Hurajryho, když k němu přišli obyvatelé Šámu* a řekli mu, vyprávěj nám výrok od proroka Božího ﷺ , který jsi slyšel. Řekl: „Ano, slyšel jsem proroka Božího ﷺ, který řekl: „Jeden z prvních lidí, kteří budou souzeni v Den soudný, je člověk, který zemřel jako mučedník. Bude přiveden (před Boha do místa shromáždění), kde mu budou ukázány Boží dary**, které uzná a Bůh se ho zeptá: „**A co jsi s nimi udělal?**“ A odpoví mučedník: „Bojoval jsem za Tebe, až jsem zemřel jako mučedník.“ Řekne mu Bůh: „**Lžeš, protože jsi bojoval, aby se řeklo, že jsi statečný**.“ A tak bylo řečeno. A bude přikázáno, aby byl vlečen tváří po zemi až do Pekla. A druhý člověk, který se mnohé naučil a vyučoval vznešený Korán a recitoval Korán. Bude přiveden, kde mu budou ukázány Boží dary***, které uznal. Bůh se

zeptá: „**A co jsi s nimi udělal?**“ On odpoví: „Studoval jsem znalosti a recitoval a vyučoval jsem Korán pro Tebe.“ Bůh mu na to řekne: „**Lžeš, protože jsi studoval tak, aby se řeklo, že jsi učenec, recitoval jsi Korán, aby se řeklo, že jsi recitátor**.“ A tak bylo řečeno. Bude přikázáno, aby byl vlečen tváří po zemi až do Pekla. A třetí bude člověk, kterému Bůh dal velké jmění a dal mu z veškerých druhů bohatství. Bude přiveden, kde mu budou ukázány všechny Boží dary****, které uzná. Bůh se zeptá: „**A co jsi s nimi udělal?**“ A odpoví bohatý: „Rozdával jsem je pro Tebe na stezce, na které Jsi chtěl, abych rozdával.“ Řekne Bůh: „**Lžeš, protože jsi rozdával, aby se řeklo, že jsi štědrý**.“ A tak bylo řečeno. Bude přikázáno, aby byl vlečen tváří po zemi, až do Pekla“.(1)

**Šam je oblast dnešní Sýrie a Libanonu.*
***Vše co mu dopomohlo k tomu, aby se uskutečnilo jeho mučednictví - bohatství, síla, majetek, vědomí...*
****V arabském textu slovo „kári“ znamená „ten, kdo recituje výborně Korán a učí ho ostatní“, vše, co mu dopomohlo se k tomuto postavení dostat, čas na učení, vědomosti, zdraví.*
***** V tomto případě je to všechno, co mu dopomohlo být bohatý.´*

---

(1) Zaznamenal Muslim č. 1905

∗ Strach z trestu Božího

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: " أَسْرَفَ رَجُلٌ عَلَى نَفْسِهِ، فَلَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُ أَوْصَى بَنِيهِ فَقَالَ: إِذَا أَنَا مُتُّ فَأَحْرِقُونِي، ثُمَّ اسْحَقُونِي، ثُمَّ اذْرُونِي فِي الرِّيحِ فِي الْبَحْرِ، فَوَاللهِ لَئِنْ قَدَرَ عَلَيَّ رَبِّي لَيُعَذِّبُنِي عَذَابًا مَا عَذَّبَهُ بِهِ أَحَدًا، قَالَ فَفَعَلُوا ذَلِكَ بِهِ، فَقَالَ لِلْأَرْضِ: «أَدِّي مَا أَخَذْتِ» فَإِذَا هُوَ قَائِمٌ، فَقَالَ لَهُ:

« مَا حَمَلَكَ عَلَى مَا صَنَعْتَ»؟ فَقَالَ: خَشْيَتُكَ، يَا رَبِّ – أَوْ قَالَ مَخَافَتُكَ – فَغَفَرَ لَهُ بِذَلِكَ "

Od Abí Hurajryho, od proroka ﷺ, který řekl: „Jeden muž konal moc hříchů, až to přeháněl. Když se přiblížila smrt, povolal své syny a řekl jim: Po smrti mě spalte, potom rozdrťte (na prach) a potom rozprašte do moře, protože Alláh, bude-li mít můj Pán nade mnou jakoukoliv moc, mě potrestá takovým trestem, jako nikoho jiného trestat nebude. I udělali, jak jim řekl. Tu řekl Bůh Zemi: „**Vydej, co jsi vzala**.“ A ten (mrtvý muž) vstal z mrtvých. Řekl mu Bůh: „**Proč jsi to udělal?**“ „Odpověděl: ze strachu před Tebou, můj Pane, nebo (řekl) z hrůzy před Tebou. A Bůh mu to odpustil.“(1)

(1) Zaznamenal Muslim č. 2756d25

∗ Kdo si sám vezme život, Alláh mu zakáže Ráj

حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، قَالَ: سَمِعْتُ الْحَسَنَ، يَقُولُ جُنْدَبٌ: ، عَنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " إِنَّ رَجُلًا مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ خَرَجَتْ بِهِ قُرْحَةٌ، فَلَمَّا آذَتْهُ انْتَزَعَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ فَنَكَأَهَا، فَلَمْ يَرْقَأِ الدَّمُ حَتَّى مَاتَ، قَالَ رَبُّكُمْ: «قَدْ حَرَّمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ»

Šejbán vyprávěl. Slyšel jsem Hasana, jak řekl Džundub Ibn-´Abdullah, kéž je k nim Bůh milosrdný, od proroka ﷺ : „Byl mezi těmi, kteří byli před vámi, jeden muž se zraněním, kterého to velmi bolelo. I vzal si šíp a bodnul se, až vykrvácel a zemřel. Řekl náš Pán: „**Zakázal Jsem mu Ráj**.“(1)

∗ Pře Ráje a Pekla

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " احْتَجَّتِ النَّارُ، وَالْجَنَّةُ، فَقَالَتْ: هَذِهِ يَدْخُلُنِي الْجَبَّارُونَ، وَالْمُتَكَبِّرُونَ، وَقَالَتْ: هَذِهِ يَدْخُلُنِي الضُّعَفَاءُ، وَالْمَسَاكِينُ، فَقَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ لِهَذِهِ: « أَنْتِ عَذَابِي أُعَذِّبُ بِكِ مَنْ أَشَاءُ» – وَرُبَّمَا قَالَ: « أُصِيبُ بِكِ مَنْ أَشَاءُ » – وَقَالَ لِهَذِهِ: « أَنْتِ رَحْمَتِي أَرْحَمُ بِكِ مَنْ أَشَاءُ وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْكُمَا مِلْؤُهَا »

Od Abí Hurajryرضي الله عنه, který řekl, pravil prorok ﷺ : „Přeli se Peklo a Ráj“. A řeklo Peklo: „Do mě vejdou pyšní a namyšlení.“ A řekl Ráj: „Ke mně půjdou slabí a chudí. Alláh řekne Peklu: „**Ty jsi Můj trest a tebou potrestám, koho chci**.“ A řekne Ráji: „**Ty jsi Moje milosrdnost, s tebou Jsem milosrdný, vůči komukoliv chci. A oba z vás naplním**.“(2)

---

(1) Zaznamenal Muslim č. 113

(2) Zaznamenal Muslim č. 2846d34

⁎ Tři, kteří budou v Soudný den protivníky Alláha

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: " قَالَ اللَّهُ: « ثَلاَثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ القِيَامَةِ: رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ غَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِ أَجْرَهُ»

Od Abí Hurajryho, od proroka ﷺ, který řekl: „Alláh Nejvznešenější pravil: „**Jsou tři, kterým v Den Zmrtvýchvstání budu protivníkem. Muži, kterému byla dána svěřená věc a on zradil. Muži, který prodal svobodného člověka a pozřel jeho cenu a muži, který zaměstnal dělníka, dostal od něho všechno a nezaplatil mu jeho mzdu**.“** (1)

*** člověk uzavřel dohodu ve jménu Božím a potom zradil. Ve jménu Božím získal důvěru a nakonec otočil. Tím se vysmívá Alláhu.*

(1) Zaznamenal Al-Buchárí č. 2227

* Stav nejlépe žijícího a nejhůře žijícího člověka na Zemi v Soudný Den

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " يُؤْتَى بِأَنْعَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُصْبَغُ فِي النَّارِ صَبْغَةً، ثُمَّ يُقَالُ: « يَا ابْنَ آدَمَ هَلْ رَأَيْتَ خَيْرًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ نَعِيمٌ قَطُّ»؟ فَيَقُولُ: لَا، وَاللهِ يَا رَبِّ وَيُؤْتَى بِأَشَدِّ النَّاسِ بُؤْسًا فِي الدُّنْيَا، مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَيُصْبَغُ صَبْغَةً فِي الْجَنَّةِ، فَيُقَالُ لَهُ: « يَا ابْنَ آدَمَ هَلْ رَأَيْتَ بُؤْسًا قَطُّ»؟« هَلْ مَرَّ بِكَ شِدَّةٌ قَطُّ »؟ فَيَقُولُ: لَا، وَاللهِ يَا رَبِّ مَا مَرَّ بِي بُؤْسٌ قَطُّ، وَلَا رَأَيْتُ شِدَّةً قَطُّ "

Od Anase bin Mélik, kéž je s nimi Alláh spokojen, který vyprávěl, že prorok ﷺ řekl:

„Bude přiveden muž, který si nejlépe žil z obyvatel Země, jenž bude patřit mezi obyvatele Pekla v Den zmrtvýchvstání. Ponoří ho jedním namočením do Pekla a zase vytáhnou. A bude ptán: „**Ó dítě Adamovo, viděl jsi vůbec nějaké dobro ve svém životě? Potkalo tě nějaké blaho?**“ On odpoví: „Ne, při Tobě Alláhu, ó můj Pane.“ A bude přiveden ten nejhůře žijící člověk z obyvatel Země, který bude obyvatelem Ráje a ponoří ho jedním namočením do Ráje, vytáhnou a zeptají se ho: „**Viděl jsi ve svém životě nějakou bídu? Potkaly tě v životě nějaké těžkosti?**“ On odpoví: „Ne, při Tobě Alláhu, ó můj Pane. Nepotkala mne žádná bída, a nezažil jsem žádné těžkosti.“ * (1)

(1) Zaznamenal Muslim č. 2807

**Pokud člověk, který měl na Zemi vše, po čem toužil a bude patřit mezi obyvatele Pekla, jen jediné namočení do Pekla bude mít za následek, že všechno co zažil, zapomene, a tak je to i naopak s nejhůře žijícím člověkem, který bude patřit mezi obyvatele Ráje, jedno ponoření do Ráje a zapomene všechny útrapy a starosti na Zemi. Obojí, jak blaho, tak bída v tomto životě se nedá srovnat s Rájem a Peklem.*

⁎ Nejnižší a nejvyšší postavení lidí v Ráji

سَمِعْتُ الْمُغِيرَةَ بْنَ شُعْبَةَ، يُخْبِرُ بِهِ النَّاسَ عَلَى الْمِنْبَرِ – قَالَ سُفْيَانُ: رَفَعَهُ أَحَدُهُمَا، أُرَاهُ ابْنَ أَبْجَرَ – قَالَ: " سَأَلَ مُوسَى رَبَّهُ، مَا أَدْنَى أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْزِلَةً، قَالَ: « هُوَ رَجُلٌ يَجِيءُ بَعْدَ مَا أُدْخِلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ» فَيُقَالُ لَهُ: « ادْخُلِ الْجَنَّةَ،» فَيَقُولُ: أَيْ رَبِّ، كَيْفَ وَقَدْ نَزَلَ النَّاسُ مَنَازِلَهُمْ، وَأَخَذُوا أَخَذَاتِهِمْ، فَيُقَالُ لَهُ: «أَتَرْضَى أَنْ يَكُونَ لَكَ مِثْلُ مُلْكِ مَلِكٍ مِنْ مُلُوكِ الدُّنْيَا»؟ فَيَقُولُ: رَضِيتُ رَبِّ، فَيَقُولُ: « لَكَ ذَلِكَ، وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ وَمِثْلُهُ،» فَقَالَ فِي الْخَامِسَةِ: رَضِيتُ رَبِّ، فَيَقُولُ: « هَذَا لَكَ وَعَشَرَةُ أَمْثَالِهِ، وَلَكَ مَا اشْتَهَتْ نَفْسُكَ، وَلَذَّتْ عَيْنُكَ،» فَيَقُولُ: رَضِيتُ رَبِّ، قَالَ: رَبِّ، فَأَعْلَاهُمْ مَنْزِلَةً؟ قَالَ: « أُولَئِكَ الَّذِينَ أَرَدْتُ غَرَسْتُ كَرَامَتَهُمْ بِيَدِي، وَخَتَمْتُ عَلَيْهَا، فَلَمْ تَرَ عَيْنٌ، وَلَمْ تَسْمَعْ أُذُنٌ، وَلَمْ يَخْطُرْ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ »

Vyprávěl Sufján od Mugrira bin Šu´aba, kéž je k nim Bůh milosrdný, od proroka ﷺ , který řekl:

„Zeptal se Mojžíš svého Pána: „Ó můj Pane, jaké je nejnižší místo obyvatel Ráje?“ A řekl Alláh: „**To bude pro muže, který přijde poté, co všichni obyvatelé Ráje vstoupí do Ráje a bude mu řečeno – vejdi do Ráje**.“ On odpoví: „ Jak můžu, můj Pane vstoupit do Ráje, když už v něm jsou všichni lidé na svých místech a usadili se

tam.“ Alláh řekne: „**A byl bys spokojený, když by bylo pro tebe království jako měl král z králů na tomto světě?**“ Odpoví: „Byl bych spokojen, můj Pane.“ **„Tak je to tvoje a k tomu ještě podobné a ještě podobné a ještě podobné a ještě podobné**. “ A po pátém řekl: „Jsem spokojený můj Bože.“ On mu řekne: „**Tak to je tvoje a ještě desetinásobek. A pro tebe je to, po čem zatouží tvá duše a co lahodí tvým očím.“** On mu řekne: „Jsem spokojený, můj Pane.“ Zeptá se Mojžíš: „Můj Pane, jaké nejvyšší místo v Ráji?“ Alláh odpoví: **„To je pro ty, které chci obdarovat svýma vlastníma rukama a zapečetil jsem to místo a nevidělo ho žádné oko a neslyšelo žádné ucho a lidské srdce ani nepomyslelo.“**(1)

(1) Zaznamenal Muslim č. 189

* Duše mučedníků v Ráji

حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مُرَّةَ، عَنْ مَسْرُوقٍ، قَالَ: سَأَلْنَا عَبْدَ اللهِ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ [آل عمران: 169] قَالَ: أَمَا إِنَّا قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: أَرْوَاحُهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خُضْرٍ، لَهَا قَنَادِيلُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ، تَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ، ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيلِ، فَاطَّلَعَ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمُ اطِّلَاعَةً، فَقَالَ: "« هَلْ تَشْتَهُونَ شَيْئًا» ؟ قَالُوا: أَيَّ شَيْءٍ نَشْتَهِي وَنَحْنُ نَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا، فَفَعَلَ ذَلِكَ بِهِمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ لَنْ يُتْرَكُوا مِنْ أَنْ يُسْأَلُوا، قَالُوا: يَا رَبِّ، نُرِيدُ أَنْ تَرُدَّ أَرْوَاحَنَا فِي أَجْسَادِنَا حَتَّى نُقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى، فَلَمَّا رَأَى أَنْ لَيْسَ لَهُمْ حَاجَةٌ تُرِكُوا "

Vyprávěl Al- ᶜAmaš, od ᶜAbdullah bin Murra, od Masrůka, kéž je k nim Bůh milostiv, který řekl: „Zeptali jsme se Abdullahaرضي الله عنه na tento verš z Koránu: „ **A nepokládejte za mrtvé ty, kteří zemřeli na cestě Boží. Vskutku, živí jsou, u jejich Pána je o ně postaráno*. “** On odpověděl: „Jejich duše se nachází v zeleném ptactvu, pro něž jsou lampy zavěšeny na trůně Alláha. A ti ptáci poletují v Zahradě rajské, jak chtějí, aby se posléze k těm lampám odebrali. Poté se na ně jejich Pán podívá a řekne: „**Toužíte po něčem?**“ Oni odpovídají: „Po čem bychom toužili, když si létáme po Zahradě rajské, jak se nám zachce?“ To se opakuje třikrát, a když vidí, že nezanechá dotazování, řeknou: „Ó Pane, přejeme si návrat našich duší do našich těl, abychom se vrátili do světa a znovu zemřeli na cestě Boží.“ A když On vidí, že nic nepotřebují, nechá je.“(1)

**Korán kapitola 3 verš 169*

(1) Zaznamenal Muslim č. 1887

* Významnost súry El-Fátiha

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأُمِّ الْقُرْآنِ فَهِيَ خِدَاجٌ» ثَلَاثًا غَيْرُ تَمَامٍ. فَقِيلَ لِأَبِي هُرَيْرَةَ: إِنَّا نَكُونُ وَرَاءَ الْإِمَامِ؟ فَقَالَ: «اقْرَأْ بِهَا فِي نَفْسِكَ» ؛ فإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: " قَالَ اللهُ تَعَالَى: « قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نِصْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، قَالَ اللهُ تَعَالَى: حَمِدَنِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، قَالَ اللهُ تَعَالَى: أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: ﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ ، قَالَ: مَجَّدَنِي عَبْدِي – وَقَالَ مَرَّةً فَوَّضَ إِلَيَّ عَبْدِي – فَإِذَا قَالَ: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ: ﴿اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ قَالَ: هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ»

Od Abí Hurajryرضي الله عنه, který vyprávěl, že prorok ﷺ řekl:

„Kdo se modlí modlitbu, ve které nerecitoval Matku Koránu (El Fátihu), je jeho modlitba *chidáž, chidáž, chidáž**, není úplná.“ A zeptali jsme se Abú Hurajry: „A co když se modlíme za Imámem? “ Odpověděl: „ čtěte ji v duchu (se slabým pohybem rtů), protože jsem slyšel proroka ﷺ, jak říká : "Pravil Alláh nejmocnější: „**Rozdělil jsem modlitbu mezi Mě a mezi Mého služebníka na dvě poloviny a Mému služebníkovi se splní, o co žádá. Když služebník řekne: Chvála Bohu, Pánu světů, říká Alláh Povýšený: Můj služebník Mne chválí. A když říká: Milosrdného, Slitovného, Alláh říká: Můj služebník Mne velebí, a když říká: Vládce Dne Soudného, říká Alláh: Můj služebník Mne oslavuje a jednou řekl: Můj**

služebník se podřídil Mé moci. A když říká: Tobě Jedinému sloužíme a Tebe Jediného o pomoc žádáme, řekl: To je mezi Mnou a Mým služebníkem a Můj služebník obdrží to, oč Mne žádá. A když říká: Veď nás cestou správnou, cestou těch, ke kterým jsi Milostivý a ne těch, na které se hněváš a kteří bloudí, říká: Toto je pro Mého služebníka a Můj služebník obdrží to, oč Mne žádá."(1)

**Chidáž je označení, pro nedonošené dítě.*

(1) Zaznamenal Muslim č. 395

* Prorok Mohammed a jeho národ

عَنْ ثَوْبَانَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " إِنَّ اللهَ زَوَى لِي الْأَرْضَ، فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا، وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مُلْكُهَا مَا زُوِيَ لِي مِنْهَا، وَأُعْطِيتُ الْكَنْزَيْنِ الْأَحْمَرَ وَالْأَبْيَضَ، وَإِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي لِأُمَّتِي أَنْ لَا يُهْلِكَهَا بِسَنَةٍ عَامَّةٍ، وَأَنْ لَا يُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ، فَيَسْتَبِيحَ بَيْضَتَهُمْ، وَإِنَّ رَبِّي قَالَ:«يَا مُحَمَّدُ إِنِّي إِذَا قَضَيْتُ قَضَاءً فَإِنَّهُ لَا يُرَدُّ، وَإِنِّي أَعْطَيْتُكَ لِأُمَّتِكَ أَنْ لَا أُهْلِكَهُمْ بِسَنَةٍ عَامَّةٍ، وَأَنْ لَا أُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ، يَسْتَبِيحُ بَيْضَتَهُمْ، وَلَوِ اجْتَمَعَ عَلَيْهِمْ مَنْ بِأَقْطَارِهَا – أَوْ قَالَ مَنْ بَيْنَ أَقْطَارِهَا – حَتَّى يَكُونَ بَعْضُهُمْ يُهْلِكُ بَعْضًا، وَيَسْبِي بَعْضُهُمْ بَعْضًا »

Od Thaubéna ﷺ, který řekl, od proroka ﷺ, že řekl:

„Alláh mi ukázal celou Zemi, až jsem viděl k východu a k západu. Můj národ dosáhne veškerého jejího království, co jsem viděl. A byly my dány dva poklady – červený a bílý (zlato a stříbro). A požádal jsem svého Pána pro můj národ, aby je nikdy nepostihly velké pohromy, tak aby vymřeli, a aby nepřišel nějaký cizí nepřítel a zabil je všechny. A můj Pán mi řekl: „**Ó Mohamede, když rozhodnu nějakou věc, tak se nenavrátí. A Já jsem určil pro tvůj národ, že nedám moc nad nimi cizímu nepříteli, kterému nepatří, aby ji vyplundrovali, i kdyby se spolčili se všemi svými stranami. Pouze v případě, že se budou navzájem zabíjet a brát si děti.**“(1)

(1) Zaznamenal Muslim č. 2889

* Ochrana před peklem

عَدِيَّ بْنَ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: كُنْتُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَاءَهُ رَجُلاَنِ أَحَدُهُمَا يَشْكُو العَيْلَةَ، وَالآخَرُ يَشْكُو قَطْعَ السَّبِيلِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " أَمَّا قَطْعُ السَّبِيلِ: فَإِنَّهُ لاَ يَأْتِي عَلَيْكَ إِلَّا قَلِيلٌ، حَتَّى تَخْرُجَ العِيرُ إِلَى مَكَّةَ بِغَيْرِ خَفِيرٍ، وَأَمَّا العَيْلَةُ: فَإِنَّ السَّاعَةَ لاَ تَقُومُ، حَتَّى يَطُوفَ أَحَدُكُمْ بِصَدَقَتِهِ، لاَ يَجِدُ مَنْ يَقْبَلُهَا مِنْهُ، ثُمَّ لَيَقِفَنَّ أَحَدُكُمْ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ حِجَابٌ وَلاَ تَرْجُمَانٌ يُتَرْجِمُ لَهُ، ثُمَّ لَيَقُولَنَّ لَهُ: « أَلَمْ أُوتِكَ مَالًا»؟ فَلَيَقُولَنَّ: بَلَى، ثُمَّ لَيَقُولَنَّ «أَلَمْ أُرْسِلْ إِلَيْكَ رَسُولًا»؟ فَلَيَقُولَنَّ: بَلَى، فَيَنْظُرُ عَنْ يَمِينِهِ فَلاَ يَرَى إِلَّا النَّارَ، ثُمَّ يَنْظُرُ عَنْ شِمَالِهِ فَلاَ يَرَى إِلَّا النَّارَ، فَلْيَتَّقِيَنَّ أَحَدُكُمُ النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ "

Od ´Adija ibn Hátimaرضي الله عنه, který řekl:

„Byl jsem u posla Božího ﷺ a přišli k němu dva muži. Jeden z těch dvou si stěžoval na chudobu a druhý na loupeže. Tu řekl posel Božíﷺ : „Co se loupeží týče, nebude to trvat dlouho, než se vydá karavana bez ochrany stráží do Mekky, a co se týká chudoby, nenastane hodina*, dokud nebude někdo hledat někoho se svou almužnou a nenajde nikoho, kdo by ji přijal. Potom** každý z vás bude stát před Alláhem a nebude žádné překážky mezi Alláhem a vámi a žádný překladatel nebude pro něho překládat a poté řekne: „**Nedal jsem ti snad bohatství?**“ A on odpoví „ano“. Poté se zeptá: „**Neposlal jsem ti snad posla?**“ A on odpoví „ano“. A podívá se na svou pravici a neuvidí nic než oheň.*** Poté, se podívá na svoji levici a neuvidí nic než oheň. Ať se každý z vás tedy chrání před ohněm, i kdyby to bylo jen částí datle a když ani tu nenajde, potom alespoň dobrým slovem.“(1)

* *Hodina konce světa a zmrtvýchvstání*

** *Při soudu*

*** *Oheň pekelný*

(1) Zaznamenal Al-Buchárí ve své sbírce č. 1413

* Přímluva proroka Mohammeda ﷺ v Soudný Den

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: أُتِيَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا بِلَحْمٍ، فَرُفِعَ إِلَيْهِ الذِّرَاعُ، وَكَانَتْ تُعْجِبُهُ فَنَهَسَ مِنْهَا نَهْسَةً فَقَالَ: " أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَهَلْ تَدْرُونَ بِمَ ذَاكَ؟ يَجْمَعُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَيُسْمِعُهُمُ الدَّاعِي، وَيَنْفُذُهُمُ الْبَصَرُ، وَتَدْنُو الشَّمْسُ فَيَبْلُغُ النَّاسَ مِنَ الْغَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ، وَمَا لَا يَحْتَمِلُونَ، فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: أَلَا تَرَوْنَ مَا أَنْتُمْ فِيهِ؟ أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ؟ أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَى رَبِّكُمْ؟ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: ائْتُوا آدَمَ، فَيَأْتُونَ آدَمَ، فَيَقُولُونَ: يَا آدَمُ، أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللهُ بِيَدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ، اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغَنَا؟ فَيَقُولُ آدَمُ: إِنَّ رَبِّي غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ نَهَانِي عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُهُ نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى نُوحٍ، فَيَأْتُونَ نُوحًا، فَيَقُولُونَ: يَا نُوحُ، أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى الْأَرْضِ، وَسَمَّاكَ اللهُ عَبْدًا شَكُورًا، اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَغَنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ كَانَتْ لِي دَعْوَةٌ دَعَوْتُ بِهَا عَلَى قَوْمِي، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى إِبْرَاهِيمَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ، فَيَقُولُونَ: أَنْتَ نَبِيُّ اللهِ وَخَلِيلُهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغَنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَا يَغْضَبُ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَذَكَرَ كَذَبَاتِهِ، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى مُوسَى، فَيَأْتُونَ مُوسَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَقُولُونَ: يَا مُوسَى، أَنْتَ رَسُولُ اللهِ فَضَّلَكَ اللهُ بِرِسَالَاتِهِ، وَبِتَكْلِيمِهِ عَلَى النَّاسِ، اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَغَنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ مُوسَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أُومَرْ بِقَتْلِهَا، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى عِيسَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَأْتُونَ عِيسَى، فَيَقُولُونَ: يَا عِيسَى أَنْتَ رَسُولُ اللهِ، وَكَلَّمْتَ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ، وَكَلِمَةٌ مِنْهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ، وَرُوحٌ مِنْهُ، فَاشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَغَنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ عِيسَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ

الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ لَهُ ذَنْبًا، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ، فَيَأْتُونِي فَيَقُولُونَ: يَا مُحَمَّدُ، أَنْتَ رَسُولُ اللهِ، وَخَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ، وَغَفَرَ اللهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ، وَمَا تَأَخَّرَ، اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَغَنَا؟ فَأَنْطَلِقُ، فَآتِي تَحْتَ الْعَرْشِ، فَأَقَعُ سَاجِدًا لِرَبِّي، ثُمَّ يَفْتَحُ اللهُ عَلَيَّ وَيُلْهِمُنِي مِنْ مَحَامِدِهِ، وَحُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ لِأَحَدٍ قَبْلِي، ثُمَّ يُقَالُ: « يَا مُحَمَّدُ، ارْفَعْ رَأْسَكَ، سَلْ تُعْطَهْ، اشْفَعْ تُشَفَّعْ، فَأَرْفَعُ رَأْسِي» فَأَقُولُ: يَا رَبِّ، أُمَّتِي أُمَّتِي، فَيُقَالُ: « يَا مُحَمَّدُ، أَدْخِلْ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِكَ مَنْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِ مِنَ الْبَابُ الْأَيْمَنِ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ» وَهُمْ شُرَكَاءُ النَّاسِ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ مِنَ الْأَبْوَابِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، إِنَّ مَا بَيْنَ الْمِصْرَاعَيْنِ مِنْ مَصَارِيعِ الْجَنَّةِ لَكَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَهَجَرٍ، أَوْ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَبُصْرَى "

Od Abí Hurajryرضي الله عنه, který vyprávěl, že jednoho dne přišel prorok ﷺ s masem, které měl velmi rád, nabízel ho a ukousl z něho. A řekl:

„Já jsem pánem lidí v Den Zmrtvýchvstání a víte proč? Lidé budou shromážděni od prvního až do posledního na jednom místě a volajícího tam všichni uslyší a zrakem všechny uvidí. Slunce bude tak blízko a jejich úzkost a trápení bude nesnesitelné a nezvládnutelné, až někteří začnou si mezi sebou říkat: „Nevidíte, v čem se nacházíme? Nevidíte, co nás postihlo? Neměli bychom hledat, kdo se za nás přimluví u našeho Pána? Řeknou někteří mezi sebou, jděme k Adamovi a jdou k Adamovi, mír s ním a řeknou: „Ó Adame, ty jsi otec lidstva, Bůh tě stvořil svou rukou a vdechl do tebe ze Svého ducha a přikázal andělům, aby před tebou padli na Zem. Přimluv se proto u tvého Pána, nevidíš, v čem se nacházíme? Nevidíš, do čeho jsme se dostali?.“ Odpoví jim Adam: „Dnes se náš Pán rozhněval, jako nikdy předtím a jako nikdy potom a On mě zakázal strom a já ho neuposlechl, každý sám za sebe, každý sám za sebe. Jděte k někomu jinému, jděte k Noemovi, mír s ním.“ A jdou k Noemovi a řeknou: „ó Noe ty jsi prvním poslem, kterého Bůh poslal na Zemi a

pojmenoval tě vděčným služebníkem, přimluv se proto u tvého Pána, nevidíš, v čem se nacházíme? Nevidíš, do čeho jsme se dostali?.“ Noe jim řekne: „Dnes se náš Pán rozhněval, jako nikdy předtím, ani potom. Měl jsem prosbu, která byla proti mému národu. Každý za své, každý za své a řekne: „Jděte k Abrahamovi “. Tak jdou k Abrahamovi, mír s ním a řeknou:“ ty jsi prorok Boží a Jeho druh na Zemi, přimluv se za nás u tvého Pána, nevidíš, v čem se nacházíme? Nevidíš, do čeho jsme se dostali?.“ Ibrahím odpoví „Dnes se náš Pán rozhněval, jako nikdy předtím, ani potom. Já jsem zalhal. Každý za své, každý za své, jděte k jinému, jděte k Mojžíšovi, oni jdou k Mojžíšovi, mír s ním a řeknou. „Ó Mojžíši ty jsi posel Boží, poctil tě se Svým posláním a mluvil s tebou, přimluv se za nás u svého Pána. Nevidíš, v čem se nacházíme? Nevidíš, do čeho jsme se dostali?.“ a on jim řekne: „Dnes se náš Pán rozhněval, jako nikdy předtím, ani potom. Já jsem zabil duši, a nebylo mi přikázáno, abych jí zabil, každý za své, každý za své. Jděte za Ježíšem, a oni jdou k Ježíši, mír s ním a řeknou: „Ó Ježíši, ty jsi posel Boží a mluvil jsi k lidem už v kolébce a byl jsi stvořen slovem sděleným k Mariam, mír s ní a byl podpořen Jeho duchem.“ Přimluv se u tvého Pána, nevidíš, v čem se nacházíme? Nevidíš, do čeho jsme se dostali?. Řekl jim Ježíš: „Dnes se náš Pán rozhněval, jako nikdy předtím, ani potom.“ Nezmínil, že má hřích. „každý za sebe, každý za sebe. Jděte k jinému, jděte k Mohammedovi, a oni ke mně přijdou a řeknou: „Ó Mohammede, ty jsi posel Boží, a pečetí proroků a poslů, kterému Bůh odpustil všechny hříchy dřívější i pozdější. Přimluv se za nás u svého Pána, nevidíš, v čem se nacházíme? Nevidíš, do čeho jsme se dostali? Přijdu pod Trůn Boží a padnu na tvář k Bohu a podpoří mě, a daruje a zjeví mi z Jeho chvály a poděkování co nedaroval nikomu přede mnou. A potom bude řečeno: „**Ó Mohammede, pozdvihni hlavu svou a vyhovím ti.**

Přimlouvej se a tvá přímluva bude vyslyšena.“ „Ó Bože můj národ, můj národ.“ A bude řečeno: „**Ó Mohammede, dej vstoupit do Ráje ty z tvého národa, u kterých nebude počítáno, pravou branou v Ráji a je to brána jen pro ně, vejdou společně i s ostatními dalšími branami. A věř při tom, jenž má Mohammedovu duši ve své ruce, že mezi panty z pantů bran, je jako mezi Mekkou a Hadžarem*, nebo jako mezi Mekkou a Busrá***.“(1)

**Jména měst v Saudské Arábii ve vzdálenosti asi 500km*

(1) Zaznamenal Muslim č. 194

Chvála Bohu a Jemu patří největší znalost a díky. Pro lidskou nedokonalost víme, že se tímto dílem budou prolínat různé chyby, u kterých prosíme o prominutí a uvítáme jakékoliv připomínky na naší emailové adrese info@muslimskaunie.cz

Použitá literatura

- سنن ابن ماجة تصنيف أبي عبد الله محمد بن يزيد القزويني 209-273 ه حكم على أحاديثه واثاره و علق عليه العلامه المحدث محمد ناصر الدين الألباني مكتب المعارف للنشر و التوزيع الرياض

القاموس المحيط مكتب دار الحديث

القاموس الوسيط من الدكتور إبراهيم مدكور

كتاب الجامع في الأحاديث القدسية تألف عبد السلام بن محمد بن عمر علوش المكتب الاسلامي

صحيح البخاري الإمام حافظ ابن عبد الله محمد بن اسماعيل بن ابراهيم بن المغيرة الجعفي البجاري 194-256ه مكتب الرشد

صحيح المسلم الإمام أبي الحسين مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري 206-261ه

سنن ابي داود تصنيف ابي داود سليمان بن الاشعث السجساني 202-275ه حكم على أحاديثه واثاره و علق عليه العلامه المحدث محمد ناصر الدين الألباني مكتب المعارف للنشر و التوزيع الرياض

Pro informace o Islámu se můžete obrátit na Muslimskou Unii v Praze

www.muslimskaunie.cz

info@muslimskaunie.cz

Telefon: +420777636544